HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

OPINNÄYTETYÖ

Bodhidharmalainen vapaus

Jäsenlähtöinen kehittäminen buddhalaisessa yhdistyksessä

Oona Hänninen

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma (210 op)

Toukokuu / 2017

www.humak.fi

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU
Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Oona Hänninen	**Sivumäärä** 51 ja 6 liitesivua
Työn nimi Bodhidharmalainen vapaus – Jäsenlähtöinen kehittäminen buddhalaisessa yhdistyksessä	
Ohjaava(t) opettaja(t) Pia Lundbom	
Työn tilaaja ja/tai työelämäohjaaja Bodhidharma ry	

Tiivistelmä

Tämän opinnäytetyön tilaaja on Helsingissä toimiva buddhalainen yhdistys Bodhidharma ry. Yhdistys on jäsenmäärältään pieni paikallinen toimija, jonka toiminnot ovat täysin vapaaehtoisvoimin organisoituja. Toiminnan lähtökohdat ovat buddhalaisuuden opiskelu, mietiskely ja ekologiseen elämäntapaan keskittyminen. Yhdistys ylläpitää buddhalaista keskusta Sampoa, jossa järjestetään viikoittaisia mietiskelyharjoituksia, tapahtumia sekä opetustilaisuuksia. Opinnäytetyön lähtökohtana oli yhdistyksen tarve saada tietoa jäsenistöstään, tarjota monipuolisempia mahdollisuuksia osallistua toimintaan ja sen organisointiin sekä tarve saada lisää aktiivisia vapaaehtoistoimijoita.

Työn tavoitteena on selvittää ja kuvata yhdistyksen toimintaan osallistumiseen sekä sitoutumiseen vaikuttavia tekijöitä ja motiiveja. Tarkoituksena on luoda tietoa ja keinoja uusien aktiivisten jäsenten sitouttamiseen ja vasta mukaan tulleiden kävijöiden aktivoimiseen. Samalla yhdistyksen toimintaa kehitetään jäsenten tarpeita vastaavaksi ja osallistumismahdollisuuksia toiminnan organisoimisessa monipuolistetaan. Lähestymistapana on jäsenlähtöinen kehittäminen. Menetelminä kehittämistyössä käytettiin yhdistyksen jäsenten teemahaastatteluja ja yhteisöllistä työpajatyöskentelyä. Haastattelujen tuloksien analysoinnissa hyödynnettiin aineistonlähtöistä sisällönanalyysia.

Työ tuottaa yhdistykselle uutta tietoa sekä keinoja toimintansa kehittämiseksi. Tuloksina syntyi tietoa yhdistyksen toimintaan osallistuvien jäsenten motiiveista, tarpeista sekä toiveista toimintaa kohtaan. Tätä tietoa hyödynnettiin toiminnan kehittämisessä, jolloin tuloksina syntyi lisäksi osallistumismahdollisuuksien kartoittaminen sekä monipuolistaminen. Samalla työssä kuvataan buddhalaisten yhdistysten erityispiirteitä sekä Bodhidharma yhdistyksen vahvuuksia. Työn punaisena lankana kulkee ajatus Bodhidharmalaisesta vapaudesta yhdistyksen toimintaa kuvaavana piirteenä. Vapautta tarkastellaan yhdistystoiminnassa sen joustavuuden, sitoutumisen ja monipuolisuuden kautta. Uudenlainen suhtautuminen yhdistystoimintaan ja sitoutumiseen nousevat työssä esille järjestökentän muutoksen kontekstissa.

Tulokset hyödyttävät tilaajaa paitsi kehittämisprosessin aikana myös tulevaisuudessa. Jäsenlähtöisesti tuotettua tietoa voidaan jatkossa hyödyntää ideapankin lailla toimintaa tarkastellessa sekä sen jatkokehittämiseksi. Muut saman kokoluokan yhdistykset sekä erityisesti samat erityispiirteet jakavat buddhalaiset yhdistykset voivat myös hyödyntää opinnäytetyön tuloksia oman toimintansa tarkastelussa ja kehittämistyössä. Tulokset kuvaavat ja määrittelevät vapaaehtoisvoimin toimivan yhdistystoiminnan vahvuuksia sekä haasteita jatkuvasti muuttuvassa ympäristössä ja tuovat näin esille tärkeää tietoa koko kansalaistoiminnan kentän näkökulmasta.

Asiasanat Buddhalaisuus, järjestötoiminta, vapaaehtoisuus, kehittäminen, jäsenyys, motivaatio

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Name of the Degree Programme

ABSTRACT

Author Oona Hänninen	**Number of Pages** 51 and 6 p. app
Title The Bodhidharma freedom – Membership based development in a Buddhist association	
Supervisor(s) Pia Lundbom	
Subscriber and/or Mentor Bodhidharma Association	

Abstract

The subscriber of this thesis is the Bodhidharma Association which is a Buddhist association located in Helsinki. It is a relatively small organization which activities are organized by the volunteers of the association. They're focused on studying and practicing Buddhism and on sustainable living. The weekly meditations, teaching events and other activities take place in the Buddhist Center Sampo which is founded by the Bodhidharma Association. My thesis is based on the need of the Bodhidharma Association to have more knowledge about their members and to provide more possibilities for them to be involved as volunteers.

The purpose of my thesis is to define the factors and motives which generate participation and commitment to the Bodhidharma Association. The thesis aims to create new information and means for the organization to deepen the commitment of its members and also to activate new members to become volunteers. Simultaneously the activities of the organization will be adapted to reflect the needs and expectations of the members. The development is grounded in the engagement of the members. The development methods used are interview and communal workshop. Content analysis is used as means to analyze the results from the interviews.

My thesis produces new information and means for the association to develop their activities. The results were new information about the member's motivation, needs and expectations regarding the activities of the Bodhidharma Association. This information was used in the development process, which produced a mapping of the association's activities and it also diversified them. This thesis also describes the specific features that can be found in Buddhist associations and the strengths of Bodhidharma association. The term "The Bodhidharma freedom" is used to describe the way the association operates. The members have the freedom to choose their own level of commitment and the freedom to explore different ways to practice Buddhism. There's also a freedom to pilot diverse range of activities regarding for example culture, music or inviting many kinds of visitors to the events. This kind of attitude towards organizational activities is in my thesis is examined in the context of civic participation.

The results of my thesis benefit the Bodhidharma association during the development process and also in the future. The new information produced engaging the members can be used in the future as a data base to further develop the activities of the association. Associations same size and associations with similar features can also use the results of this thesis to examine and develop their own activities. The results portray the strengths and challenges of associations that are run solely by volunteers. This all takes place in constantly changing environment of civic activities. By examining and portraying these phenomenon my thesis brings forth important information in the aspect of the civic society.

Keywords Buddhism, organisational activities, voluntarism, development, membership, motivation

SISÄLLYS

1 JOHDANTO 5

1.1 Opinnäytetyön tarve, tavoitteet ja vaikutukset 6
1.2 Bodhidharma ry:n toiminta 8
1.3 Mitä on buddhalaisuus? 11

2 TOIMINTAYMPÄRISTÖ TUTUKSI 13

2.1 Lähtökohtia kehittämistyölle Bodhidharma ry:ssä 13
2.2 Buddhalaiset yhdistykset Suomessa ja erityispiirteet 15

3 JÄSENLÄHTÖISTÄ KEHITTÄMISTÄ BUDDHALAISESSA YHDISTYKSESSÄ 19

3.1 Kehittämistyön prosessi 19
3.2 Käsitteiden määrittely 23
3.2.1 Vapaaehtoistoiminta 23
3.2.2 Motiivi 24
3.2.3 Jäsenlähtöinen kehittäminen 25
3.2.4 Osallisuus 25
3.2.5 Henkisyys 26
3.3 Kehittämistyön menetelmät 26
3.3.1 Jäsenhaastattelu 27
3.3.2 Aineistoanalyysi 29
3.3.3 Aivoriihi 30
3.4 Toiminnan vaiheet kuvattuna 31

4 UUTTA TIETOA JA TOIMINTATAPOJA 33

4.1 Jäsenhaastattelujen tulokset 34
4.2 Aivoriihen tulokset 40

5 LOPUKSI
5.1 Johtopäätökset ja jatkokehittämisehdotukset 44
5.2 Työn onnistumisen arviointi 46
5.3 Työn merkitys tilaajalle ja toimialalle

LÄHTEET 50

LIITTEET 52

1 JOHDANTO

Tämän opinnäytetyön tilaaja on Suomen vanhin buddhalainen yhdistys Bodhidharma ry, jonka toiminta keskittyy buddhalaisuuden opiskeluun, mietiskelyyn sekä ekologiseen elämäntapaan. Yhdistyksen toimintoja organisoi vapaaehtoisista koostuva aktiivijäsenten joukko. Opinnäytetyöni tarkoituksena on selvittää ja määritellä yhdistyksen toimintaan osallistumisen ja sitoutumisen tekijöitä sekä motiiveja. Tavoitteena on luoda tietoa ja keinoja uusien aktiivisten toimijoiden ja jäsenten sitouttamiseen ja vasta mukaan tulleiden kävijöiden aktivoimiseen. Samalla toimintaa kehitetään jäsenten tarpeita vastaavaksi sekä osallistumismahdollisuuksia monipuolistetaan ja selkeytetään.

Toimintaa kehitetään jäsenlähtöisen kehittämisen menetelmin. Kaksiosaisen kehittämisprosessin tuotoksina syntyy yhteenveto jäsenhaastattelujen tuloksista sekä yhteenveto yhdistyksen jäsenille järjestetystä aivoriihestä. Jäsenhaastattelujen yhteenveto tuo esille yhdistyksen jäsenten motiivit ja sitoutumista tuottavat tekijät. Aivoriihen yhteenveto esittelee konkreettisia tekoja ja ideoita näihin tekijöihin vaikuttamiseksi ja toiminnan kehittämiseksi. Tuotokset tuovat esille jäsenten motiivit, toiveet, tarpeet sekä ideat toimintaa kohtaan ja soveltavat ne yhdistyksen käytännön toimintaan. Opinnäytetyöni tuotokset luovat myös hyödyllisen pohjan jatkokehittämistyölle yhdistyksessä tulevaisuudessa. Tuloksina syntyy monipuolisemmat osallistumismahdollisuudet yhdistyksen jäsenille, vastuun toiminnan organisoimisesta jakautuminen useammalle henkilölle sekä mahdollisuuksia uusille toimijoille tulla mukaan yhdistyksen toimintaan.

Opinnäytetyön punaisena lankana kulkee ajatus Bodhidharmalaisesta vapaudesta. Tämä vapaus viittaa yhdistystoiminnan kontekstissa osallistujien vapauteen tulla ja mennä yhdistyksen puitteissa tapahtuvassa toiminnassa ja vapauteen kokeilla sekä kehittää erilaisia toimintamuotoja. Vapaudella viitataan myös buddhalaisen yhdistyksen toiminnassa joustavuuteen kokeilla eri buddhalaisuuden harjoittamisen muotoja, joita on lukuisia. Bodhidharmalainen vapaus koetaan opinnäytetyön tulosten mukaan ehdottomasti toimivana ja positiivisena seikkana yhdistyksen toiminnassa. Bodhidharmalainen vapaus kertoo jotakin myös yhdistystoiminnan muuttuvasta kentästä,

ihmisten sitoutumisesta järjestöjen toimintaan nykypäivänä sekä joustavuudesta, jota siltä odotetaan.

1.1 Opinnäytetyön tarve, tavoitteet ja vaikutukset

Bodhidharma ry on pieni, vapaaehtoisvoimin toimiva buddhalainen yhdistys. Viikoittaisia mietiskelyharjoituksia, vuosittaisia retriittejä sekä muita tapahtumia ja toimintoja koordinoi alle kymmenen aktiivijäsenen joukko, joista suurin osa on hallituksen jäseniä. Yhdistyksellä on hyvin vähän tietoa jäsenistään tai viikoittaisissa mietiskelyharjoituksissa kävijöistä. Tiedon puute jäsenistöstä ja heidän toiveistaan, tarpeistaan tai osaamisestaan on melko yleinen asetelma järjestöissä (Heikkala 2015, 25). Suomen järjestökenttä on täynnä pieniä yhdistyksiä, jotka muodostavat omia yhteisöjään saman arvopohjan jakavien ihmisten kesken. Usein juuri paikallistason yhdistyksissä ei ole palkattuja työntekijöitä, vaan toimintaa organisoivat vapaaehtoiset (Harju & Ruuskanen-Himma 2016, 53). Jäsenlähtöisille selvityksille tai kehittämistyölle ei välttämättä löydy resursseja, kun vapaaehtoistoimijoiden voimavarat sekä aika kuluvat yhdistyksen perustoiminnan organisoimiseen.

Periaatteena Bodhidharmassa on matala kynnys tulla kokeilemaan toimintaa eli kuka tahansa voi tulla mietiskelyharjoitukseen vaikka vain kerran mukaan tai käydä tutustumassa pidemmän aikaa ilman minkäänlaisia sitoutumispakkoja. Toimintaa järjestetään Helsingissä sijaitsevassa Buddhalainen keskus Sampossa. Yhdistyksen viikoittaisissa mietiskelyharjoituksissa käy osallistuja vaihtelevasti, mutta yleisesti ottaen paljon. Osa on vain käymässä, osa käy usein, mutta he eivät välttämättä ole yhdistyksen jäseniä ja osa on jo vakiintuneita kävijöitä sekä jäseniä. Jäsenten ja kävijöiden tarpeista ei yhdistyksessä tiedetä paljoakaan tai siitä, täyttääkö yhdistyksen toimintaan osallistuminen heidän toiveensa ja tarpeensa tai puuttuuko toiminnasta jotakin olennaista jäsenten näkökulmasta.

Lisäksi toiminnan organisoimiseen kaivataan lisää aktiivisia toimijoita ja jäsenille halutaan luoda monipuolisempia mahdollisuuksia osallistua toimintaan. Yhdistys toivoo jäsenten kiinnittymistä buddhalaiseen harjoitukseen ja pystyvänsä tarjoamaan hengellisten tarpeiden täyttämisen lisäksi mielekästä toimintaa ja tapoja olla mukana.

Erilaiset osallistumismahdollisuudet ovat osin epäselvät eikä yhdistyksessä ole aiemmin luotu selkeää polkua uudelle kävijälle tai jäsenelle tulla aktiiviseksi toimijaksi. Tämä on tärkeä seikka yhdistyksen tulevaisuuden kannalta, sillä jäsenten kiinnittymiseen ja heidän tarpeisiinsa keskittyminen on olennaista, jotta tulevaisuudessakin riittäisi aktiivisia toimijoita yhdistyksessä. Pienissä yhdistyksissä jäsenhankinnan on oltava osa perustoimintaa (Karreinen, Halonen & Tennilä 2010, 31).

Jos yhdistyksessä ei ole selkeyttä siitä, miten uusia aktiivia toimijoita saadaan ja ohjataan mukaan toimintaan vaarana on, etteivät uudet kävijät tai jäsenet kiinnity yhdistykseen ja sen toimintaan. Onkin mielestäni tarkoituksenmukaista ajatella, että uudet kävijät ja jäsenet huomioiva ja heitä houkutteleva toiminta on parasta jäsenhankintaa (Karreinen ym. 2010, 24). Jos uudet kävijät eivät löydä yhdistyksessä mielekästä tapaa olla mukana sen toiminnassa, jäävät he paitsi yhdistystoiminnan hyödyistä, kuten osallisuuden tunteesta sekä oman yhteisön tai saman arvopohjan jakavien ihmisten löytämisestä. Tällöin he eivät myöskään pääse toteuttamaan itseään yhdistystoiminnassa, esimerkiksi toimimalla arvokkaaksi kokemiensa asioiden puolesta tai hyödyntämään vahvuuksiaan yhdistystoiminnassa. Lisäksi muut tarpeet, joiden vuoksi toiminnan piiriin on hakeuduttu jäävät täyttämättä.

Samalla yhdistys menettää mahdollisia aktiivisia toimijoita, jotka olisivat kiinnostuneita toiminnasta ja sen organisoinnista, mutteivät tiedä miten tulla tai päästä mukaan. Näin ollen he eivät myöskään liity yhdistyksen jäseniksi ja jäsenistö ei kasva, vaan ajan mittaan kutistuu ja vaarana on vastuun kasaantuminen toiminnan organisoimisesta vain muutamalle ellei jopa yhdelle henkilölle. Etenkin pelkästään vapaaehtoisten voimin toimivassa yhdistyksessä vaarana on aktiivitoimijoiden uupuminen (Karreinen ym. 2010, 114). Tämä on vaarana myös Bodhidharmassa, jossa toimintaa organisoi vain noin kuuden henkilön joukko. Näihin yhdistyksen tarpeisiin ja haasteisiin opinnäytetyössäni etsitään ratkaisuja.

Tavoitteena on selvittää ja määritellä yhdistyksen toimintaan mukaantulon ja sitoutumisen tekijöitä sekä motiiveja, luoda tietoa ja keinoja uusien aktiivisten toimijoiden ja jäsenten sitouttamiseen ja vasta mukaan tulleiden kävijöiden aktivoimiseen. Tavoitteena on myös näiden seurauksena kehittää toimintaa jäsenten tarpeita vastaavaksi ja monipuolistaa osallistumismahdollisuuksia yhdistyksen toiminnan organisoimises-

sa. Vapaaehtoistoimijoiden motivaatiosta on tehty lukuisia tutkimuksia ja niiden pohjalta on luotu erilaisia vapaaehtoismotivaatiota selittäviä malleja. Useimmiten tutkimukset ja niihin pohjautuvat mallit keskittyvät kuitenkin auttamiseen painottuvaan vapaaehtoistyöhön, mikä eroaa tilaajan vapaaehtoistoiminnasta, joka keskittyy yhdistyksen toiminnan organisoimiseen. Yhtä näistä malleista, Yeungin motivaation timanttimallia, voidaan kuitenkin hyödyntää Bodhidharman jäsenhaastattelujen tulosten tarkastelussa. Timanttimalli esitellään tarkemmin luvussa 4.1 Jäsenhaastattelujen tulokset.

Opinnäytetyöllä tavoitellaan lisää aktiivisia toimijoita yhdistyksen toiminnan organisoimiseen, mielekkään osallistumistavan löytymistä useammalle jäsenelle ja näiden seurauksena monipuolisempaa osallistumista toimintaan. Samalla kehittämistyöllä on mahdollisuus vaikuttaa yhteisöllisyyden ja osallisuuden lisääntymiseen yhdistyksessä. Toivottuja vaikutuksia ovat myös toimintaan mahdollisesti tiiviimpi sitoutuminen ja yhdistyksessä vastuiden jakautuminen muillekin jäsenille, kuin pelkästään hallituksen jäsenille. Pidemmällä aikavälillä muutokset toiminnan organisoimisessa voivat tuoda uusia jäseniä sekä aktivoida uudella tavalla pidemmän aikaa mukana olleita jäseniä.

Opinnäytetyöni tuloksista hyötyvät tilaajan lisäksi muut saman kokoluokan yhdistykset, jotka jakavat samankaltaisia erityispiirteitä ja toimintamalleja. Muut buddhalaiset yhdistykset voivat hyödyntää opinnäytetyössä syntynyttä tietoa oman toimintansa kehittämisessä tai tarkastelussa. Lisäksi muut vapaaehtoisvoimin toimivat yhdistykset, joissa ei ole palkattuja työntekijöitä ja toiminnan organisointi uhkaa kasaantua vain muutamalle henkilölle ja joissa jäsenistöstä ei ole paljoa tietoa voivat hyötyä opinnäytetyöni tuloksista.

1.2 Bodhidharma ry:n toiminta

Bodhidharma ry on Suomen vanhin buddhalainen yhdistys, jonka tarkoituksena on keskittyä Buddhan olennaisiin opetuksiin. Yhdistyksen toimintaa ovat tyyneyteen ja tietoisena olemiseen perustuva luonnollinen mietiskely, Dharman eli Buddhan opetusten monipuolinen opiskelu sekä keskittyminen ekologiseen elämäntapaan. Tärkeässä asemassa on myös interbuddhalainen dialogi, eli buddhalaisuuden eri koulu-

kuntien rajat ylittävä yhteistoiminta. Yhdistyksen sääntöjen mukaan tätä tarkoitusta toteutetaan jakamalla tietoa buddhalaisuudesta ja sen harjoittamisesta, edistämällä tiedostavaa buddhalaista elämäntapaa sekä muodostamalla henkisen ystävyyden piiri tarkkaavaisuusmeditaatiota ja zen-buddhalaisuutta harjoittavien ihmisten kesken. (Bodhidharma ry 2017).

Yhdistys perustettiin vuonna 1947 nimellä Buddhismin ystävät – Buddhismens Vänner ry. Kaksikymmentä vuotta sitten nimi muutettiin Bodhidharma ry:ksi. Nimellä viitataan samannimiseen henkilöön, jota pidetään yhden mahayana-buddhalaisuuden suuntauksen, zen-harjoituksen, esi-isänä. Yhdistys on avoin kaikille eri zen-harjoituksen muodoille ja perinteille, vaikka sen korotus on korealaisessa suuntauksessa. Korealaisen zen-harjoituksen painottuminen on seurausta siitä, että yhdistyksen hengellinen ohjaaja ja kunniapuheenjohtaja munkki Tae Hye sunim on saanut vihkimyksensä kyseisessä suuntauksessa. Tae Hye sunim on yksi harvoista suomensyntyisistä buddhalaisista munkeista ja on heistä ainoa ”vanhempi munkki”, eli elänyt yli kaksikymmentä vuotta munkiksi vihittynä.

Vuonna 2008 Bodhidharma ry perusti Helsinkiin interbuddhalaisen keskuksen vahvistaakseen eri buddhalaisten perinteiden harjoittajaryhmien yhteistyötä sekä universaalia buddhalaisuuden yhteisöä. Nimeksi päätettiin Buddhalainen keskus Sampo, joka viittaa Kalevalassa mainittuun onnea tuottavaan aarteeseen Sampoon sekä buddhalaisuuden ydinajatukseen Kolmesta Jalokivestä, joka kirjoitetaan koreaksi ”Sambo”. Kolme jalokiveä buddhalaisuudessa edustavat opettajaa eli Buddhaa, opetuksia eli Dharmaa ja yhteisöä eli Sanghaa. Näin keskuksen nimessä yhdistyy suomalainen sekä buddhalainen perinne.

Sampossa kokoontuu viisi eri buddhalaista ryhmää, jotka järjestävät eri perinteiden opettajien vierailuja, monenlaisia tapahtumia sekä opiskeluiltamia. Bodhidharman toimintaa ovat viikoittaiset mietiskelyharjoitukset torstaisin, perjantaisin ja sunnuntaisin sekä erilaiset tapahtumat yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa. Lisäksi Sampossa sijaitsee Bodhidharma yhdistyksen pienimuotoinen kirjasto. Eri buddhalaiset ryhmät järjestävät keskuksessa buddhalaisten virallisia kokoontumisia. Keskuksen toimintaa leimaa avaramielisyys sekä buddhalaisen elämäntavan monipuolisuuden esittely ja arvostus. (Bodhidharma ry 2017).

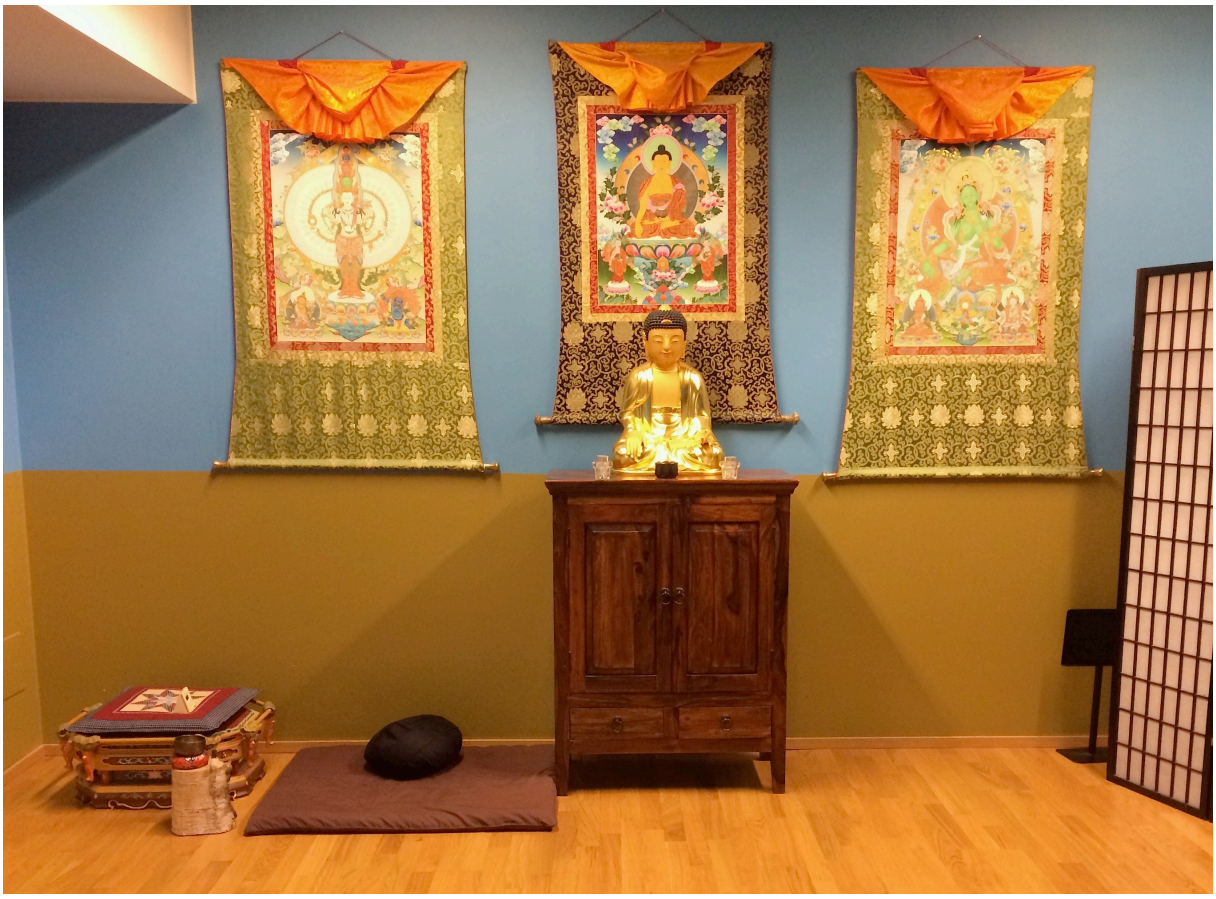

Kuva 1: Mietiskelyhuone Buddhalainen keskus Sampossa

Mietiskelyharjoitusten lisäksi Bodhidharma ry järjestää kaksi kertaa vuodessa retriitin, johon voi osallistua niin yhdistyksen jäsen kuin kuka tahansa muukin mielen rauhoittamisesta ja mietiskelystä kiinnostunut. Yhdistys järjestää myös erilaisia buddhalaisuuden opiskeluun liittyviä kursseja ja tapahtumia yhteistyössä muiden toimijoiden ja järjestöjen kanssa. Esimerkiksi keväällä 2017 opinnäytetyöprosessin aikana oli käynnissä Sanskritin kielen kurssi, jonka merkeissä Sanskritin kielen opiskelusta kiinnostuneet kokoontuivat sunnuntaisin Sampo-keskuksessa. Tapahtumissa on aiemmin ollut mukana myös erilaista kulttuuritoimintaa, kuten runonlausuntaa ja musiikkia. Yhdistyksen toimintaa on myös buddhalaisuutta käsittelevien teosten kääntäminen ja julkaisu.

Yhdistyksen toiminnan organisointi tapahtuu täysin vapaaehtoisvoimin. Esimerkiksi hiljattain uusittujen nettisivujen uusimisprosessia johti vapaaehtoisista koostuva työryhmä. Käytännössä aktiivijäseniä ovat yhdistyksen hallituksen jäsenet sekä mietiskelyharjoitusten ohjaajat. Yhdistyksessä ei työskentele palkattuja työntekijöitä. Jäse-

niä on tällä hetkellä noin kolmisenkymmentä, joten jäsenmäärän perusteella kyseessä on melko pieni yhdistys.

Toiminnasta tiedotetaan pääasiassa nettisivujen kautta, Facebook-sivujen sekä Facebook-ryhmän kautta ja sähköpostitse. Suuri osa tiedotuksesta tapahtuu lisäksi konkreettisesti Sampo-keskuksessa ilmoitustaulun kautta ja suullisesti eri tapahtumien yhteydessä. Munkki Tae Hye sunim lähettää kuukausittain sähköpostitse jäsenille kuukauden harjoitusohjeen, jossa käsitellään eri buddhalaisuuden teemoja ja buddhalaisuuden harjoittamista. Tämän lisäksi yhdistyksen nettisivuilta voi tilata sähköpostiin Dharmapostin, jonka kautta saa tietoa buddhalaisista tapahtumista ja tilaisuuksista. Dharmapostia lähettää Suomen Buddhalainen Unioni, josta lisää luvussa 2.2 Buddhalaiset yhdistykset Suomessa ja erityispiirteet.

1.3 Mitä on buddhalaisuus?

Buddhalaisuutta käsitteenä on vaikea määritellä. Sitä pidetään elämänfilosofiana tai uskontona, joka syntyi nykyisen Intian alueella yli 2500 vuotta sitten (H. H. Dalai Lama 1995, 2). Bodhidharma yhdistyksen hengellisen ohjaajan Tae Hye sunimin mukaan buddhalaisuutta voidaan pitää uskonnollisena filosofiana tai filosofisena uskontona. Selkeää rajaa näiden kahden välille on haastavaa vetää ja määritelmiä buddhalaisuudelle on varmasti yhtä monta kuin on sen harjoittajaa. Kyseessä on varsin henkilökohtainen asia ja jokainen harjoittaa buddhalaisuutta omista lähtökohdistaan. Lisäksi buddhalaisuutta on lukuisia eri perinteitä ja suuntauksia, jotka ovat kehittyneet eri maissa tai eri käsitysten pohjalta. Siksi tässä opinnäytetyössä on käsiteltävä buddhalaisuutta melko yleisellä tasolla ja osin rajatusti Bodhidharma yhdistyksen näkökulmasta, omien kokemusten pohjalta sekä lähdekirjallisuuden avulla. Buddhalaisuuden laajempi esittely vaatisi oman teoksensa, sillä buddhalaista kirjallisuutta, eri perinteitä sekä eri suuntauksia on valtava määrä.

Eri perinteiden laaja kirjo selittyy osin sillä, että ne ovat kehittyneet eri maissa ja eri kulttuurien vaikutuspiirissä eri aikoina. Pääasiassa kaikki perinteet voidaan kuitenkin jakaa kuuluviksi Theravada-, Mahayana- tai Vajrayana -suuntauksiin. Vaikka eri suuntaukset saattavat erota toisistaan esimerkiksi rituaalien tai mietiskelyharjoitusten

muotojen osalta, juontavat kaikki buddhalaisuuden perinteet juurensa Buddhan opetuksista. Kaikista buddhalaisuuden muodoista voidaan löytää tietyt samat opit sekä näkemykset. (Suomen Buddhalainen Unioni 2017).

Näitä näkemyksiä ovat muun muassa käsitys neljästä jalosta totuudesta, eli siitä, että (1) elämässä on kärsimystä, (2) tälle kärsimykselle on syynsä, (3) kärsimyksen on mahdollista lakata ja (4) on olemassa jalo polku siitä vapautumiseen. Kaikissa perinteissä päämäärä on valaistuminen eli kärsimyksestä vapautuminen ja oivallus perimmäisestä totuudesta. Perusta omalle buddhalaisuudelle on turvautuminen Kolmeen Jalokiveen. Kolme Jalokiveä kuvaavat Buddhaa eli opettajaa, Dharmaa eli Buddhan opetuksia sekä Sanghaa, harjoittajien universaalia ystävyyden yhteisöä. Kaikki perinteet noudattavat myös viittä eettistä ohjetta sekä puhuvat ehdollisesta olemassaolosta, eli siitä, miten kaikki ilmiöt ovat toisistaan riippuvaisia. (Suomen Buddhalainen Unioni 2017). Oman kokemukseni mukaan universaalia ja perinteistä riippumatonta buddhalaisuutta luonnehtivat myötätunto, ystävällisyys, tyyneys sekä kaiken elollisen kunnioittaminen.

Buddhalaisuuden harjoittamista voisi yksinkertaisimmillaan kuvata oman mielen kehittämiseksi. Mieltä kehitetään esimerkiksi mietiskelyharjoitusten kautta myötätuntoiseksi, rakastavaksi, iloiseksi tai myötäiloa kokevaksi sekä tyyneksi ja tasapainoiseksi. Negatiivisia mielenliikkeitä pyritään vähentämään ja positiivisia puolestaan vahvistamaan sekä edistämään. Mielen ajatellaan altistuvan erilaisille kärsimyksille läpi elämän. Buddhan opetukset tarjoavat keinon kesyttää oma mieli ja vapautua tästä kärsimyksestä. Mitä enemmän näitä opetuksia harjoittaa omassa elämässään, sitä vähemmän negatiivisilla tunteilla, kuten ylpeydellä, vihalla ja ahneudella on otetta omaan mieleen ja sitä vähemmän ne voivat aiheuttaa kärsimystä (Dalai Lama 1995, 1-3).

Eräs tiibetinbuddhalaisessa keskuksessa tapaamani buddhalaisuuden harjoittaja kertoi mielestäni yksinkertaisesti buddhalaisuuden suhteesta uskontoon. Hänen mukaansa loppujen lopuksi ainoa uskonasia buddhalaisuudessa on uskominen karmaan. Karman ajatellaan olevan tietoisten tekojen syyn ja seurauksen laki. Sana ”karma” tarkoittaa toimintaa. Pelkistetysti Karma tarkoittaa sitä, että myötätunnon ja hyvyyden innoittamat teot poikivat positiivisia seurauksia ja puolestaan itsekkäillä tai

ilkeillä motiiveilla tehdyt teot poikivat negatiivisia seurauksia. Buddhalaisuuden harjoittajat toivovat itselleen sekä kaikille muille eläville olennoille onnellisuutta ja vapautusta kärsimyksestä. Tällöin on oleellista toimia vain myötätunnon ja hyvyyden innoittamana ja siten synnyttää positiivisia seurauksia tulevaisuuteen. (Dalai Lama 1995, 3-4).

Nämä buddhalaisuuden perusperiaatteet ja näkemykset ovat hyödyllistä tietää, jotta voi ymmärtää buddhalaisten yhdistysten erityispiirteitä ja buddhalaisuutta harjoittavien ryhmien asemointia suomalaisessa järjestökentässä. Seuraavassa luvussa tarkastellaan syvemmin buddhalaisten ryhmien ja järjestöjen toimintaa, asemaa sekä moninaisuutta Suomessa. Lisäksi esitellään muutama erityispiirre, jotka näistä yhteisöistä voidaan löytää verrattuna muuhun järjestökenttään. Tässä opinnäytetyössä termejä yhdistys ja järjestö käytetään synonyymeinä.

2 TOIMINTAYMPÄRISTÖ TUTUKSI

2.1 Lähtökohtia kehittämistyölle Bodhidharma ry:ssä

Oma yhteyteni buddhalaisuuteen ja buddhalaisiin keskuksiin tai sitä harjoittaviin ryhmiin sai alkunsa Irlannista, jossa tein vapaaehtoistyötä eri yhteisöissä vuonna 2015. Asuin tiibetinbuddhalaisessa keskuksessa Jampa Lingissä muutamia kuukausia, jossa pääsin käytännön kautta oppimaan buddhalaisuudesta sekä tutustumaan sen harjoittamiseen. Suomessa palattuani opintojeni pariin kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelmaan heräsi mielenkiinto tutkia buddhalaisuutta harjoittavia ryhmiä järjestökentän valossa ja järjestötoiminnan ammattilaisen silmin.

Mielenkiintoisen aiheesta tekee buddhalaisten yhdistysten erityispiirteet ja omanlaisensa toiminta sekä asema järjestökentällä. Buddhalaisuus filosofisena aiheena ja elämänkatsomuksena on kiinnostanut minua henkilökohtaisesti jo vuosia, mutta opinnäytetyö antoi mahdollisuuden tutkia aihetta eri näkökulmasta. Buddhalaisuus toimii yhdistystoiminnan kontekstissa ihmisiä yhdistävänä tekijänä ja arvopohjana, jonka varassa eri yhteisöt toimivat. Samalla se luo merkitystä ja elämänsisältöä toimintaan osallistuville henkilöille, kuten missä tahansa muussa yhdistystoiminnassa.

Tähän teemaan syventymistä opinnäytetyössä auttoi jo kertynyt kokemusperäinen tieto tästä maailmasta ja kiinnostus aihetta kohtaan. Opinnäytetyö osoittautui hienoksi mahdollisuudeksi yhdistää kaksi omaa mielenkiinnon kohdetta, järjestötyö ja buddhalaisuus.

Ennen opinnäytetyön tekoon ryhtymistä minulla oli siis jonkin verran kokemusperäistä tietoa buddhalaisuudesta ja sitä harjoittavista yhteisöistä. Koska olin jo osittain perehtynyt buddhalaisuuden harjoittamiseen ja buddhalaisiin yhteisöihin, minulla oli käsitys miten ja millä keinoin ryhtyä kehittämään toimintaa, jotta se sopisi juuri kyseiseen ympäristöön. Kehittämistyö pitkäikäisessä buddhalaisessa yhdistyksessä tuntui silti aluksi epävarmalta, sillä järjestömaailman näkökulmasta kyseessä on omanlaisensa asetelma.

Läpi opinnäytetyön nousee esille, että buddhalaisuus on todella henkilökohtainen asia. Buddhalaisista järjestöistä voidaan löytää paljon hengellisiä piirteitä, mutta ne eivät välttämättä ole uskonnollisia. Moniselitteinen suhde hengellisyyteen selittyy osittain sillä, että jokaisella on oma käsityksensä buddhalaisuudesta ja oma tapansa harjoittaa sitä elämässään. Nämä käsitykset ja kokemukset voivat vaihdella hyvinkin paljon eri ihmisten kesken. Ei löydy vain yhtä yksiselitteistä tapaa jäsennellä buddhalaisuus tai määritellä mitä sen harjoittamisen tulisi pitää sisällään.

Jokaisella on buddhalaisuuden harjoittamisessa niin sanotusti oma polkunsa, jota kulkea. Polkua käytetäänkin buddhalaisuudessa paljon vertauskuvana. Oman polun löytämisellä ja sillä kulkemisella voidaan mielestäni kuvata sitä, että löytää tavan toteuttaa omia arvojaan jokapäiväisessä elämässään, osallistuu itselleen mielekkääseen toimintaan sekä löytää yhteisön, johon tuntee kuuluvansa. Nämä seikat ovat myös yhdistystoiminnan ytimessä. Yhdistystoiminta on alunperinkin koonnut saman arvopohjan tai saman aatteen jakavat ihmiset yhteen ja sen voisi ajatella olevan väline, jonka avulla toteutetaan itselle mielekästä toimintaa. Bodhidharma yhdistyksen kohdalla tämä yhteinen aate on buddhalaisuus.

Ryhdyttäessä kehittämistoimintaan missä tahansa yhdistyksessä tai yhteisössä valittavana on monta mahdollista lähestymistapaa. Tiedonhankinta voi suuntautua varsin erilaisiin asioihin, riippuen ratkaisua vaativista kysymyksistä ja kehittämistyön lähtö-

kohdista. Anttila toteaa, että tutkijan tai tässä tapauksessa opinnäytetyöntekijän on kehittämistyön aluksi määriteltävä oma suhteensa tutkittavaan ilmiöön ja sen jälkeen pohdittava suuntautuuko kehittämistyö käytäntöön vai onko sen tavoitteena kehittää teoriaa. On hyvä myös selvittää, saadaanko tavoiteltava tieto tutkijan ulkopuolisista lähteistä vai psyykkisesti tutkijan toimesta havaittavista ja koettavista seikoista. (Anttila 2007, 22-23).

Tämän opinnäytetyön tavoitteena on ensisijaisesti synnyttää muutosta toiminnassa, joten pääpaino on käytännönhakuisessa kehittämistyössä. Samalla synnytetään uutta tietoa jäsenten motiiveista, tarpeista ja toiveista toimintaa kohtaan, joka toimii pohjana käytännön muutoksille ja kehittämisideoille. Tietoa on tarkoituksenmukaista hankkia suoraan itse yhdistyksen jäseniltä, jolloin tutkimuksellinen ote on enemmänkin objektiivinen kuin subjektiivinen. Jäsenhaastattelujen kautta saatava tieto yhdistyy teorian pohjalle rakentuvaan tietopohjaan, joten opinnäytetyössä yhdistyy monenlainen tiedonhankinta. Jäseniltä saatavaa tietoa hyödynnetään kehittämistyön menetelmiä käyttäen ja samalla edelleen jäseniä osallisten kehittämistyöhön. Uusi tieto ja kehittämistä ohjaavat toiveet ja ideat ovat peräisin yhdistyksen jäseniltä, jolloin kehittäminen on jäsenlähtöistä.

2.2 Buddhalaiset yhdistykset Suomessa ja erityispiirteet

Buddhalaisuus saapui syntysijoiltaan idästä länteen 1900-luvun alkupuoliskolla. Tämän jälkeen kiinnostus buddhalaisuutta kohtaan on jatkuvasti kasvanut länsimaissa, Suomi mukaan lukien. Vuonna 1944 ilmestyivät ensimmäiset suomenkieliset buddhalaisuutta käsittelevät kirjat Nordbergin (1944) suomentama Buddhismin Sanoma (Subhadra 1944) ja Kallisen (1944) Zen – Idän sanoma valaistumisesta. Suomeen on vuosien varrella perustettu lukuisia buddhalaisuutta harjoittavia ryhmiä, yhdistyksiä sekä keskuksia. Tällä hetkellä Suomessa toimii noin 40 buddhalaista keskusta ja yhdistystä ja buddhalaisia on arvioitu olevan noin kymmenentuhatta (Suomen Buddhalainen Unioni SBU ry 2017). Helsingissä toimii Buddhalaisen keskuksen Sampon lisäksi esimerkiksi Dharmakeskus sekä Triratna, joka on osa kansainvälistä buddhalaisten keskusten verkostoa. Suurimmat buddhalaiset yhteisöt ovat thai- ja vietna-

myhteisöt (Opetushallitus 2017) ja tiibetinbuddhalaisia ryhmiäkin on Suomessa reilut kymmenen (Suomalais-tiibetiläinen kulttuuriseura 2017).

Vaikka etniset buddhalaiset yhteisöt ovat suurimpia, löytyy Suomesta monia täysin länsimaisten perustamia yhteisöjä. Monet keskukset ja ryhmät ovat saaneet alkunsa halusta tuoda Buddhan opetukset helposti lähestyttäväksi länsimaisille ihmisille ja osaksi heidän jokapäiväistä elämäänsä (Helsingin buddhalainen keskus Triratna 2017). Tämä kertoo lisääntyvästä kiinnostuksesta idän filosofioita ja henkisiä perinteitä kohtaan, kuten Suomeen vahvasti rantautunut jooga sekä muut itämaista perinnettä mukailevat harjoitukset osoittavat.

Suomen Buddhalainen Unioni ry, myöhemmin SBU, toimii rekisteröityneiden buddhalaisuutta harjoittavien yhteisöjen kattojärjestönä ja edustajana. Yhdistys toimii maailmankatsomusten välisen yhteistyön ja suvaitsevaisuuden hyväksi. Sen tarkoituksena on edistää ja ylläpitää buddhalaisia arvoja sekä buddhalaisuuden harjoittamista. (Suomen Buddhalainen Unioni SBU ry 2017). Bodhidharma yhdistys on rekisteröitynyt yhdistys ja yksi SBU:n jäsenjärjestöistä. Läheskään kaikki Suomessa buddhalaisuutta harjoittavista ryhmistä eivät kuitenkaan kuulu SBU:hun. Osa buddhalaisuutta harjoittavista ryhmistä on rekisteröitynyt uskonnollisiksi yhdyskunniksi, osa yhdistyksiksi ja osa on vapaamuotoisempia rekisteröitymättömiä ryhmiä.

Kaikki harjoittavat yhteisöt, ryhmät tai yhdistykset eivät välttämättä pidä buddhalaisuutta uskontona. Buddhalaisuuden määritteleminen riippuu vahvasti henkilökohtaisesta näkökulmasta, omasta suhtautumisesta sekä siitä, miten buddhalaisuus omassa elämässä koetaan. Nämä kokemukset voivat vaihdella jopa yhdistysten sisällä. Esimerkiksi samassa yhteisössä harjoittavista osa voi kokea buddhalaisuuden olevan oma uskontonsa ja osa taas pitää buddhalaisuuden filosofian ja kirjoitusten opiskelua sekä meditaatiota lähinnä harrastuksena.

Buddhalaisten yhdistysten ja ryhmien kentässä heijastuu koko buddhalaisuuden kattokäsitteen alle mahtuva kirjo erilaisia harjoitusperinteitä. Buddhalaisuudesta kiinnostuneilla onkin valinnanvaraa eri harjoittajaryhmissä. Koska kyse on kovin henkilökohtaisesta ja osin hengellisestä asiasta, on ymmärrettävää, että halutaan löytää juuri itselle sopiva yhteisö. Siksi monet buddhalaista harjoitusta aloittelevat saattavatkin

käydä eri paikoissa kokeilemassa mietiskelyä ja osallistua erilaisille luennoille tai opetustapahtumiin, saadakseen kuvan sopiiko juuri kyseisen perinteen käsitykset ja tavat itselle. Bodhidharma yhdistyksessä tämä ymmärretään ja siksi noudatetaankin matalan kynnyksen periaatetta, jotta uudet ihmiset voivat vaivatta tulla tutustumaan toimintaan.

Eräs Bodhidharman jäsen kertoi osallistuvansa monien eri ryhmien toimintaan ja ei kokenut niiden olevaan millään tavalla ristiriidassa keskenään. Jos joku kysyy häneltä mietiskelystä ja on siitä kiinnostunut, hän suosittelee Bodhidharman lisäksi monia eri paikkoja, joissa käydä kokeilemassa mietiskelyä. Tämä kilpailuhenkisyyden puute ja interbuddhalaisuus tulivat jatkuvasti esille opinnäytetyötä tehdessä. Buddhalaisuus kattokäsitteenä sisältäen kaikki sen eri perinteet ja muodot nähtiin buddhalaisten ryhmien jäsenten näkökulmasta tärkeimpänä. Bodhidharman jäsenet pitävät oman kokemukseni mukaan tärkeänä sitä, että buddhalaisuudesta kiinnostuneet löytävät juuri itselleen sopivan tavan harjoittaa buddhalaisuutta omassa elämässään.

Monien kanssa aiheesta keskustellessa tuli esille toive, että buddhalaisuudesta ja mietiskelystä kiinnostunut henkilö löytäisi itselleen sopivan paikan, jossa harjoittaa omaa buddhalaisuuttaan ja mietiskelyä. Vaikutti siltä, että tämä koettiin tärkeämmäksi kuin se, että kyseinen henkilö olisi pakko saada mukaan juuri omaan yhdistykseen. Tämä kertoo harjoituksen tärkeydestä ja sen hyödystä sekä toiveesta, että mahdollisimman moni ihminen löytäisi ne. Tämä saattaa olla buddhalaiset yhdistykset monista muista yhdistyksestä erottava seikka, sillä nykypäivänä monet yhdistykset niin sanotusti kilpailevat samasta kohderyhmästä ja ihmisten ajasta.

Onkin mielenkiintoista tarkastella yksittäistä buddhalaista yhteisöä osana Suomen kirjavaa buddhalaisten yhdistysten kenttää ja etenkin yhdistystä koko suomalaisessa järjestökentässä. Opinnäytetyön tekoon ryhtyessäni minulla oli jonkinlaisia käsityksiä hengellisten yhdistysten erityispiirteistä tai siitä, miten ne eroavat muusta järjestökentästä. Käytin tässä yhteydessä termiä ”hengellinen” kuvaamaan buddhalaisuuden tuomaa henkilökohtaista ja mielensisäistä näkökulmaa. Parempi kuvaus taitaa kuitenkin olla *buddhalaisten* yhdistysten erityspiirteet, sillä kuten aiemmissa kappaleissa on kuvailtu, buddhalaisuuden yhteys hengellisyyteen tai uskonnollisuuteen ei ole yksiselitteinen. Hengellinen yhdistys voi kuvata myös muita hengellisiä yhdistyksiä, ku-

ten joitakin uskonnollisia ryhmiä, jotka on erotettava tässä opinnäytetyössä käsiteltävästä aiheesta.

Uskonnollisuus ja henkisyys ovat eri asioita ja niiden määritelmät eivät ole yksiselitteisiä. Esimerkiksi jotkin yhdistyksen jäsenet Bodhidharmassa eivät koe olevansa osa hengellistä yhdistystä ja kuitenkin joku muu voi kokea buddhalaisuuden olevan uskontonsa. Tämä liittyy vahvasti edellä käsiteltyyn aiheeseen buddhalaisuuden monimuotoisuudesta ja miten se koetaan henkilökohtaisesti. Jollekin toiselle buddhalaisuudessa on kyse henkisyydestä, jollekin toiselle siinä on kyse filosofisten kysymysten tutkimisesta ja kolmannelle oman mielen kehittämisestä. Ja nämäkin eri motiivit osallistua toimintaan voivat limittyä ja liittyä vahvasti toisiinsa. Siksi hengellisyydestä tässä yhteydessä on puhuttava varoen.

Joka tapauksessa voidaan löytää tiettyjä erityispiirteitä, jotka kuvaavat nimenomaan buddhalaisia yhdistyksiä. Näiden erityispiirteiden ideat ovat saaneet alkunsa omasta kokemusperäisestä tiedostani sekä havainnoinnista ja vahvistuneet opinnäytetyön edetessä jäsenhaastattelujen sekä vapaamuotoisten keskustelujen kautta. Kyseiset erityispiirteet on hyvä ottaa huomioon buddhalaisen yhdistyksen kehittämistyössä ja ne ovat piirteitä, jotka erottavat buddhalaiset yhdistykset selkeästi muusta Suomen järjestökentästä.

Ensimmäinen erityispiirre on jo aiemmin mainittu kilpailuhenkisyyden puute. Järjestöillä on nykypäivänä jatkuva paine kehittää toimintaansa, säilyttää maksavat jäsenensä sekä hankkia uusia jäseniä tai kävijöitä omiin toimintoihinsa (Heikkala 2015, 25). Tämä vaikuttaisi olevan paljon lievempi ilmiö buddhalaisissa yhdistyksissä, joissa samat lainalaisuudet ihmisten ”houkuttelemisesta” toiminnan piiriin eivät päde. Lähtökohta omalle osallistumiselle toimintaan tai jäseneksi liittymiselle on jo jonkinasteinen suhde buddhalaisuuteen tai ainakin kiinnostus aiheeseen. Harva päätyy buddhalaisen yhdistyksen toiminnan piiriin sattumalta tai etsien pelkästään mielekästä yhdistystoimintaa. Mukana ovat syvät henkilökohtaiset motiivit, joihin vaikuttavat monet niin ulkoiset kuin sisäisetkin seikat (Yeung 2005, 84). Bodhidharma yhdistyksessä tämä on huomioitu ja siksi noudatetaankin matalan kynnyksen periaatetta, jonka mukaan ihmiset voivat tulla ja mennä, kokeilla harjoitusta ja tutustua ilma minkäänlaista painetta tai lupausta sitoutua järjestöön. Ihmisten ymmärretään menevän

ja tulevan. Jäsenhankinta ei vaikuttaisi olevan aggressiivista ja sitoutumiseen suhtaudutaan joustavasti.

Toinen erityispiirre on aiheen henkilökohtaisuus. Buddhalaisuus liittyy vahvasti omaan vakaumukseen, maailmankatsomukseen ja eettisiin kysymyksiin, mikä tekee siitä hyvin henkilökohtaisen asian. Buddhalaisissa järjestöissä korostuu ihmisen elämäntapa ja usein motiivit omalle maailmankatsomukselle tai elämänfilosofialle ovat hyvin syviä ja henkilökohtaisia. Tämä piirre löytyy totta kai monista muistakin järjestöistä, kuten esimerkiksi rauhanjärjestöistä. Kyseinen erityispiirre voi mielestäni luoda yhdistykseen tai ryhmään vahvemman yhteisöllisyyden ja yhteenkuuluvuuden tunteen, sillä ihmisiä yhdistävät tekijät liittyvät materialististen tai ulkopuolisten tekijöiden sijaan hyvin sisäisiin tekijöihin, kuten arvoihin ja maailmankatsomukseen. Eräs Bodhidharman jäsen totesi minulle tuntevansa hyvin syvää yhteisöllisyyden tunnetta yhdistyksen piirissä olevien ihmisten kanssa, sillä hän koki kaikkien olevan samanlaisia ihmisiä hänen kanssaan. Näiden buddhalaisia yhdistyksiä kuvaavien erityispiirteiden oivaltaminen opinnäytetyön prosessin aikana ja niiden kuvaaminen ovat myöskin opinnäytetyön ennalta suunnittelemattomia tuloksia.

3 JÄSENLÄHTÖISTÄ KEHITTÄMISTÄ BUDDHALAISESSA YHDISTYKSESSÄ

3.1 Kehittämistyön prosessi

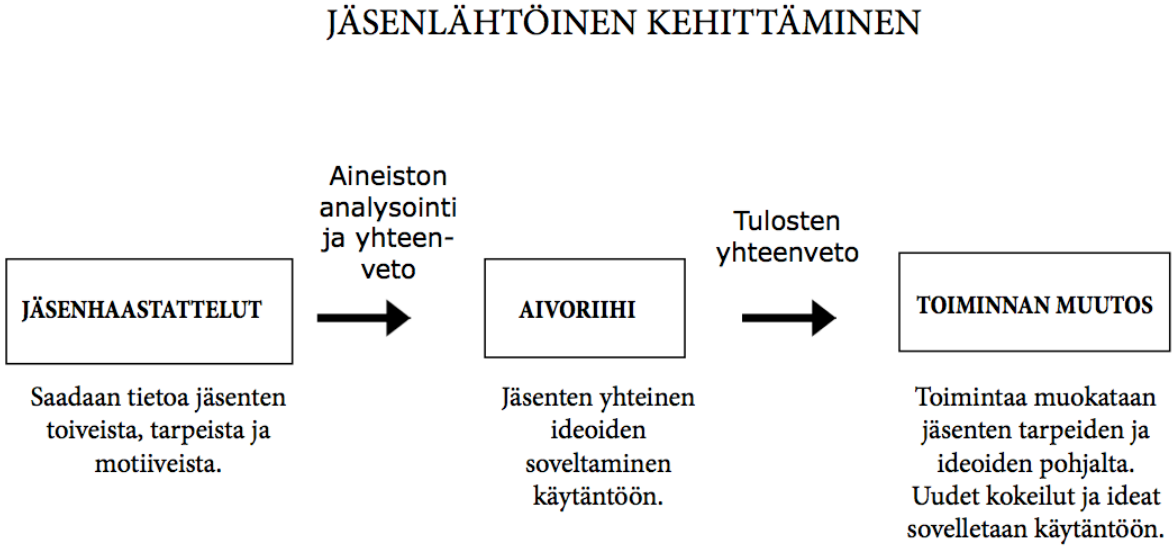

Kuvio 1: Kuvaus opinnäytetyön kehittämisprosessista

Opinnäytetyön kehittämisprosessi oli kaksiosainen. Ensimmäisessä osassa oli tarkoituksenmukaista saada tietoa suoraan yhdistyksen jäseniltä. Siksi päädyin valitsemaan kehittämisprosessin ensimmäiseksi tiedonkeruumenetelmäksi jäsenhaastattelun. Haastattelu on sekä tutkimus- että kehittämistyössä usein käytetty tiedonkeruumenetelmä, jonka avulla voidaan saada monipuolista ja syvällistä tietoa kehittämiskohteesta melko nopeasti. Lisäksi haastattelu tuo esille yksilöllisiä ja mahdollisesti uusia näkökulmia valitusta aiheesta, minkä vuoksi se sopi menetelmänä hyvin kyseiseen kehittämisprosessiin. (Ojasalo ym. 2014, 106). Eri haastattelumenetelmistä käytettäväksi valikoitui teemahaastattelu, joka etenee valittujen teemojen kautta, mutta on silti vain osin strukturoitu. Eri teemat ja kysymykset muodostavat haastattelun rungon ja ohjaavat keskustelua, mutta haastattelijalla on vapaus muokata esimerkiksi kysymysten järjestystä tai esittää tarkentavia kysymyksiä haastattelutilanteessa. (Tuomi & Sarajärvi 2002, 77). Näin haastattelutilanne on joustava, vaikka haastattelulle on määritelty tietty aihe perustuen kehittämistyön tavoitteisiin.

Kuusi yhdistyksen jäsentä osallistui teemahaastatteluihin. Haastatelluista jäsenistä osa oli ollut yhdistyksen toiminnassa mukana pitkän aikaa, jopa kaksikymmentä vuotta ja he olivat yhdistyksen aktiivijäseniä toiminnan organisoimisessa. Osa oli puolestaan joko hyvinkin uusia jäseniä, esimerkiksi noin vuoden verran yhdistyksen toimin-

nassa mukana olleita tai muutamia vuosia aktiivisemmassa roolissa toimineita. Näin jäsenhaastatteluihin saatiin laajasti eri näkökulmia ja kokemuksia eri aikoja yhdistyksessä mukana olleilta jäseniltä. Haastattelujen tuloksista loin yhteenvedon, joka toimi pohjana yhteisen aivoriihen ideoinnissa.

Kehittämisprosessin toisessa osassa järjestettiin kaikille jäsenille avoin aivoriihi, jossa käsiteltiin jäsenhaastattelujen tuloksia ja luotiin konkreettisia kehittämisideoita niiden pohjalta. Aivoriihi on yhteisöllinen ideointimenetelmä, jonka avulla pyritään luovaan ongelmanratkaisuun. Tarkoituksena on tuottaa ideoita, uusia lähestymistapoja tai ratkaisuja ryhmässä ohjaajan johdolla. (Ojasalo ym. 2014, 160). Aivoriihi menetelmänä soveltui hyvin kyseisen kehittämisprosessiin, sillä tarkoituksena oli juurikin soveltaa käytäntöön jäsenhaastattelujen tuloksia sekä luoda uusia ideoita ja kehittämistoimia niiden perusteella. Menetelmä on myös vaivattomasti sovellettavissa monenlaisiin tilanteisiin. Aivoriiheen osallistui haastatellut yhdistyksen jäsenet. Näiden kehittämistyön vaiheiden tuloksina syntyi tietoa toimintaan sitoutumista tuottavista tekijöistä sekä siitä, miten niihin voidaan vaikuttaa ja tietoa uusien ja pidemmän aikaa mukana olleiden jäsenten tarpeista toimintaa kohtaan. Samalla edellä mainittujen perusteella syntyi kartoitus osallistumismahdollisuuksista yhdistyksen toiminnassa sekä sen monipuolistaminen.

Opinnäytetyön tuotoksia ovat yhteenveto jäsenhaastattelujen tuloksista sekä yhteenveto aivoriihen tuloksista. Molemmat tuotokset tukevat yhdistyksen toiminnan kehittämistä sekä antavat työkaluja jatkossa aktivoida uusia kävijöitä sekä jäseniä toimintaan. Ne luovat uudelle jäsenelle mahdollisuuden tulla aktiiviseksi toimijaksi yhdistyksessä ja löytää mielekäs tapa olla mukana toiminnan organisoimisessa. Tuotokset tuovat esille jäsenten motiivit, toiveet, tarpeet sekä ideat toimintaa kohtaan ja luovat näin hyödyllisen pohjan myös tulevaisuuden kehittämistyölle yhdistyksessä.

Vaikka sitoutuminen järjestötoimintaan on yleisesti ottaen muuttumassa löyhemmäksi (Harju 2004,15) ja sitovaa sitoutumista kartetaan nykyään aiempaa enemmän (Harju & Ruuskanen-Himma 2016, 51), voidaan opinnäytetyön kehittämistyöllä tavoitella jonkinasteista sitoutumista yhdistystoimintaan. Muutokset uusien jäsenten tai yhdistystoiminnasta kiinnostuneiden suhtautumisessa sitoutumiseen voi olla monille yhdistyksille, Bodhidharma mukaan lukien, uusi tilanne. Aiemmin on saatettu tottua siihen,

että uuden ihmisen tullessa mukaan yhdistyksen toimintaan hän automaattisesti sitoutuu pitkäjänteisesti ja osallistuu aktiivina yhdistystoiminnan toteuttamiseen. Nykyään yhdistystoimintaan osallistuvat suosivat kuitenkin aiempaa enemmän lyhytkestoista sekä projektimaista sitoutumista. (Harju & Ruuskanen-Himma 2016, 51). Tämänkaltainen sitoutuminen mahdollistuu osallistumismahdollisuuksien monipuolistamisella, vastuiden pilkkomisella ja uudenlaisella lähestymistavalla toiminnan organisoimiseen.

Kehittämisprosessissa Bodhidharmassa onkin tämän vuoksi tärkeää jäsenten sitouttamiseen keskittymisen ohella samalla säilyttää yhdistyksen toimintaa leimaava vapaus ja joustavuus. Opinnäytetyöprosessin aikana tämä erään jäsenen Bodhidharmalaiseksi vapaudeksi kuvaama ominaisuus osoittautui toimivaksi seikaksi ja jäsenistön mielestä yhdistyksen vahvuudeksi. Bodhidharmalaisella vapaudella viittaan esimerkiksi siihen, että viikoittaisiin harjoituksiin Sampo-keskuksessa voi osallistua myös muiden perinteiden harjoittajia tai kuka tahansa mietiskelystä tai buddhalaisuudesta kiinnostunut. Yhdistyksen toimintaa ohjaa matalan kynnyksen periaate, eli toimintaan on mahdollista tulla mukaan ilman minkäänlaista ilmoittautumista tai aiempaa kokemusta esimerkiksi mietiskelystä tai buddhalaisuudesta. ”Meille on helppo tulla ja helppo on myös lähteä”, totesivat yhdistyksen pitkäaikaiset jäsenet esitellessään yhdistystä.

Tämä vapaus tulla ja mennä, vapaus kokeilla eri mietiskelyharjoitusten muotoja ja vapaus valita oma sitoutumisen aste yhdistyksen toiminnassa nousivat jatkuvasti esille opinnäytetyöprosessin aikana. ”Bodhidharmalainen vapaus” on mielestäni oiva termi kuvaamaan tätä yhdistyksen toimintatapaa. Kyseinen ilmiö liittyy myös laajemmin yhdistystoiminnan ajankohtaiseen haasteeseen tasapainotella jäsenten sitouttamisen ja toisaalta toiminnan joustavuuden ja kepeyden välimaastoissa. Yhdistystoimintaan sitoutumista pitkäaikaisesti ja sitovasti kartetaan aiempaa voimakkaammin, mikä kertoo osallistumisen ja sitoutumisen muuttumisesta (Harju & Ruuskanen-Himma 2016, 51).

Edellä mainitut ilmiöt ja haasteet liittyen jäsenyyteen, osallistumiseen sekä sitoutumiseen järjestötoiminnassa ovat merkki sen ympäristön muutoksesta. Tätä kehittämistyötä Bodhidharma ry:ssä voidaankin tarkastella järjestötoiminnan paradigman muu-

toksen kontekstissa. Paradigmalla tarkoitetaan yleisesti hyväksyttyjä käsityksiä ja uskomuksia, joiden kautta omaa ympäristöä tarkastellaan (Harju 2004, 132). Järjestötoiminnan tähän asti vallitsevassa paradigmassa korostuu itse järjestö tai yhdistys ja mitä sillä on jäsenilleen, vapaaehtoisilleen ja kohderyhmilleen tarjota. Lähtökohtana vanhan paradigman edustamien yhdistysten toiminnassa on ollut yhdistys itsessään sekä sen edustama asia, eivät niinkään ihmisten, osallistujien, toimijoiden, jäsenten tai asiakkaiden tunnistetut tarpeet. Paradigman muuttuessa järjestötoiminnassa pääpaino siirtyykin ihmiseen tai ihmisryhmään ja heidän tarpeisiinsa. Lähtökohdaksi otetaan tarveperustainen ongelmanratkaisu (Heikkala 2015, 27). Juuri tämänkaltaista uuden paradigman mukaista kehittämistyötä opinnäytetyö tavoittelee.

Kehittämisprosessin aikana yhdistyksen ydinhenkilöitä, sen jäseniä, osallistetaan kehittämistyöhön ja heidän äänensä tuodaan kuuluviin. Tämän toteuttamiseksi hyödynnetään osallistavia ja yhteisöllisiä kehittämistyön menetelmiä, kuten jäsenhaastattelua sekä yhteisöllistä ideointimenetelmää aivoriiheä. Tällä tavoin rakennettu kehittämistyön prosessi mahdollistaa jäsenlähtöisen kehittämisen ja samalla se on soveltuva pieneen järjestöön. Jäsenmäärä yhdistyksessä tai toiminnan mittakaava ei ole suuren suuri, jolloin kehittämisprosessin toteuttamisessakin voidaan ottaa huomioon joustavuus sekä ryhmän dynamiikka. Näin kehittämistyön tulokset vastaavat parhaimmillaan aidosti yhdistyksen sekä sen jäsenten tarpeisiin.

3.2 Käsitteiden määrittely

3.2.1 Vapaaehtoistoiminta

Vapaaehtoistoiminnalla on Suomessa pitkät juuret ja sen määritelmää on kansalaistoiminnan monimuotoistuessa jouduttu tarkastelemaan yhä uudestaan. Vapaaehtoistoiminnasta on puhuttu esimerkiksi talkootyön ja vapaaehtoistyön termein (Nylund & Yeung 2005, 14). Vapaaehtoistoiminnasta ja vapaaehtoistyöstä puhutaankin usein synonyymeinä. Bodhidharma yhdistyksen toimintaa tarkastellessa tarkoituksenmukaisinta on käyttää termiä vapaaehtoistoiminta, sillä se pitää sisällään ajatuksen kansalaistoiminnan mukaisesta omaehtoisesta aktiivisuudesta. Bodhidharma ry:n kohdalla vapaaehtoistoiminta on käytännössä toiminnan organisoimista, sillä kaikki toi-

minnot toteutetaan vapaaehtoisten aktiivijäsenten toimesta.

Vallitsevan paradigman mukaan vapaaehtoistyö käsitetään yleensä vertikaalisesti, jolloin asetelmassa on selkeästi auttaja ja autettava (Marjovuo 2014, 15). Esimerkiksi koulutettuna vapaaehtoisena tukihenkilönä toimiminen voisi olla tämänkaltaista vapaaehtoistyötä. Vapaaehtoistyöllä voidaan tarkoittaa myös horisontaalista toimintaa, eli niin sanotusti ruohonjuuritason toimintaa. Tällöin on mielekkäämpää kuvata toimintaa nimenomaan vapaaehtois*toimintana,* työn sijaan. Tämänkaltaisessa vapaaehtoistoiminnassa asetelmassa ei olekaan erikseen auttajaa ja autettavaa, vaan yksilöt toimivat oman yhteisönsä tai tärkeäksi kokemansa asian hyväksi (Marjovuo, 2014, 17). Bodhidharma yhdistyksen aktiivijäsenten toimintaa voidaan siis kuvata vapaaehtoistoiminnaksi, jonka tarkoituksena on ylläpitää yhdistyksen toimintaa.

3.2.2 Motiivi

Motiiveilla tarkoitetaan ihmisen ulkoisia sekä sisäisiä tekijöitä, jotka saavat ihmisen toimimaan (Yeung, 2005, 84). Kyseessä on yhdistystoiminnan näkökulmasta erittäin oleellinen aihe, sillä motiivien voidaan katsoa olevan kaiken toiminnan lähde ja eteenpäin vievä voima. Motiivit ovat siis syitä, miksi toimitaan ja motiivien yhdessä muodostamaa mielentilaa tai yleistä asennetta voi kutsua motivaatioksi. (Harju & Ruuskanen-Himma 2016, 99). Tässä opinnäyteyössä keskitytään niihin motiiveihin, jotka vaikuttavat yksilön osallistumiseen yhdistystoimintaan, yhteistoimintaan, toiminnan organisoimiseen, mietiskelyharjoituksiin sekä muihin buddhalaisen yhdistyksen toimintoihin. Nämä motiivit voivat olla hyvinkin erilaisia eri ihmisten välillä, sillä kuten monissa muissakin asioissa ihmiset ovat yksilöllisiä. Kuten jokaisella ihmisellä on omanlaisensa kyvyt, halut tai asenteet, niin on hänellä myös omanlaisensa motiivit toimia. (Harju & Ruuskanen-Himma 2016, 99.)

Usein järjestötoimintaan liittyvät motivaatiot ovat sisäisiä motivaatiota. Tällä viitataan itse toiminnan mielekkyyteen ja siitä saatavaan mielihyvään. Toiminta koetaan tärkeäksi ja kiinnostavaksi ja siksi siihen ryhdytään. Ulkoisella motivaatiolla tarkoitetaan puolestaan sitä, että toiminta nähdään välineenä jonkin muun saavuttamiseksi. Jos ihminen toimii esimerkiksi palkan tai jonkin ulkoisen palkkion innoittamana, voidaan toimintaa katsoa ohjaavan ulkoinen motivaatio. (Harju & Ruuskanen-Himma 2016,

100-101). Vapaaehtoistoiminnan motivaatioista on tehty monta tutkimusta ja mallia, joiden pyrkimyksenä on ymmärtää ja selittää vapaaehtoistoimijoiden eri motivaatioita. Osaa tämän opinnäytetyön tuloksista voidaan peilata esimerkiksi Anne Birgitta Yeungin kehittämään vapaaehtoistoiminnan timanttimalliin (Yeung 2005, 104). Timanttimalli esitellään tarkemmin luvussa 4.1 Jäsenhaastattelujen tulokset.

3.2.3 Jäsenlähtöinen kehittäminen

Jäsenlähtöisellä kehittämisellä tarkoitetaan kehittämistyötä, joka perustuu yhdistyksen jäsenten tarpeisiin. Lähestymistavan ideana on, että yhdistys ei olisi olemassa ilman jäseniään ja jäsenistön yhteinen toiminta ja intressi ovat itse yhdistyksen olemassaolon syy (Laitinen 2015, 79). Suomalaisissa järjestöissä vapaaehtoiset, jotka usein ovat myös yhdistyksen jäseniä, toteuttavat valtaosan toiminnasta ja etenkin paikallistasolla toiminta tapahtuu usein puhtaasti vapaaehtoisvoimin (Harju & Ruuskanen-Himma 2016, 53). Tämä yleinen asetelma toteutuu myös Bodhidharman toiminnassa, jossa jäsenten ja etenkin aktiivijäsenten merkitys yhdistykselle on elintärkeä. Yhdistyksen tulevaisuuden kannalta on oleellista, että toiminta vastaa jäsenten tarpeita ja toiveita, jotta aktiiveilla riittää intoa organisoida toimintaa ja jotta se vetää puoleensa myös lisää aktiivisia kävijöitä sekä uusi jäseniä. Siksi jäsenistön on oltava etusijalla, kun kehittämistyöhön ryhdytään. Opinnäytetyössäni käytän menetelmänä melko yleistä tapaa jäsenlähtöisessä kehittämisessä, eli jäsenhaastattelua. Haastattelujen kautta selvitetään jäsenten motiiveja, toiveita, tarpeita ja ideoita, jotka toimivat lähtökohtana toiminnan kehittämiselle. Näin kehittämistyön pohja rakentuu yhdistyksen jäsenistä lähtöisin. (Laitinen 2015, 79).

3.2.4 Osallisuus

Osallisuuden käsitteelle ei löydy yhtä lukkoon lyötyä määritelmää (Gretschel & Kiilakoski 2012, 14). Yleisesti sillä kuvataan yksilön tunnetta siitä, että hän kuuluu johonkin yhteisöön tai on mukana jossakin itselleen merkityksellisessä. Osallisuus luo yhteenkuuluvuuden tunnetta ja sen voidaankin ajatella olevan syrjäytymisen vastakohta. (Pohjois-Karjalan Sosiaaliturvayhdistys ry 2017). Syrjäytymisellä voidaan tämän opinnäytetyön yhteydessä ajatella tarkoitettavan syrjäytymistä yhdistyksestä ja sen toiminnasta. Käytännössä tämä tarkoittaisi siis toiminnasta ulkopuolelle tai ulkopuoli-

seksi jäämistä.

Vaikka osallisuuden avulla kiinnitytään yhteisöön, esimerkiksi yhdistykseen, liittyy siihen myös hyvin yksilöllinen, subjektiivinen, näkökulma. Kyseessä on ilmiö, joka toteutuu yksilön suhteissa moniin erilaisiin yhteisöihin (Gretschel & Kiilakoski 2012, 16). Tärkeässä asemassa on yksilön oma kuuluvuuden tunne yhteisössä. Osallisuuden myötä yksilö kokee olevansa osa jotakin yhteistä, jolloin myös oman sitoutumisen ja oman vastuun merkitys kyseisessä yhteisössä kasvaa. (Pohjois-Karjalan Sosiaaliturvayhdistys ry 2017).

3.2.5 Henkisyys

Käsitteet uskonnollisuus ja henkisyys on erotettava toisistaan. Oman näkemykseni uskonnollisuus ja eri uskonnot ovat tapoja harjoittaa ihmisen luonnollista, sisäistä henkisyyttä. Tässä opinnäytetyössä käsitellään henkisyyttä liittyen buddhalaisuuden luonteeseen ja sitä harjoittavien yksilöiden ja ryhmien toimintaan. Henkisyydellä viitataan yleensä ihmisen hyvin sisäisiin ja syvimpiin arvoihin sekä elämän merkityksellisyyteen (Sheldrake 2007, 1-2). Näihin liittyvät teemat ovat läsnä buddhalaisuudessa ja sen kautta myös opinnäytetyön tilaajan Bodhidharma ry:n toiminnassa.

Yhdistyksen jäsentenhaastatteluiden tuloksissa henkisyys aiheena liittyy vahvasti ihmisen tarpeeseen pohtia elämää, maailmaa, moraalisia ja filosofisia kysymyksiä ja turvautumiseen, eli tuen saamiseen näiden pohdintojen keskellä. Jäsenhaastattelujen tuloksissa nousee esille, että henkisyys on läsnä buddhalaisuuden harjoittamisessa ja motiiveissa osallistua buddhalaisen yhdistyksen toimintaan. Henkilökohtainen kokemus henkisyydestä tai toiminnan hengellisyydestä kuitenkin vaihtelee eri jäsenten kesken ja välttämättä kaikki eivät koe henkisyyden olevan yhdistyksen toimintaa määrittelevä piirre.

3.3 Kehittämistyön menetelmät

Lähestyin opinnäytetyön kehittämistehtävää kaksiosaisesti. Ensimmäisessä osassa kuusi Bodhidharma ry:n jäsentä osallistui teemahaastatteluihin. Tämän jälkeen koko-

sin haastattelujen tuloksista yhteenvedon, joka toimi pohjana kehittämistyön toiselle osalle. Toinen osa oli jäsenten yhteinen aivoriihi, jossa teemahaastatteluissa nousseet jäsenten toiveet, tarpeet sekä ideat sovellettiin käytäntöön. Tuloksina syntyi uutta tietoa yhdistyksen jäsenistöstä, yhdistykseen liittymisen motiiveista sekä toiveista ja ideoista toimintaa kohtaan. Näitä seikkoja hyödynnettiin jo aivoriihessä suoraan toiminnan muokkaamiseksi ja uusien ideoiden viemiseksi käytäntöön.

3.3.1 Jäsenhaastattelut

Jäsenlähtöiseen kehittämiseen ryhdyttäessä on tarkoituksenmukaista olla yhteydessä suoraan itse yhdistyksen jäseniin ja ydintoimijoihin. Bodhidharma ry:n toimintaan osallistujat voidaan yleisesti ottaen jakaa kolmeen eri ryhmään. Ensimmäinen ryhmä on kauan mukana olleet aktiiviset jäsenet. Toisen ryhmän muodostavat jäsenet, jotka maksavat vuosittaisen jäsenmaksun, mutteivät muuten ole mukana toiminnassa. Voidaan puhua kannatusjäsenistä tai ”nukkuvista” jäsenistä. Kolmas ryhmä on noin vuoden verran tai vähemmän aikaa Sampo-keskuksessa järjestettävissä tilaisuuksissa tai mietiskelyharjoituksissa mukana olleet henkilöt, jotka eivät ole yhdistyksen jäseniä. He mahdollisesti vielä pohtivat, olisiko tämä heidän yhdistyksensä ja kokeilevat mietiskelyharjoituksia monissa paikoissa. Tässä opinnäytetyössä toimintaa kehitetään jäsenlähtöisesti, eli kehittämistyön teemahaastatteluissa keskitytään kahteen ensimmäiseen ryhmään, jotka ovat Bodhidharma ry:n jäseniä.

Jäsenhaastattelujen tarkoituksena oli selvittää jäsenten motivaatiotekijöitä osallistua yhdistyksen toimintaan, toiminnan organisoimiseen sekä heidän toiveitaan ja ideoitaan koskien yhdistyksen toimintaa. Samalla haastattelujen kautta keräsin tietoa ja loin kokonaisvaltaisen kuvan siitä, minkälaisia tehtäviä yhdistyksestä ylipäätään löytyy, olisiko näitä tehtäviä ja vastuita mahdollista jakaa sekä minkälaisia uusia tehtäviä olisi mahdollista luoda perustuen jäsenistön vahvuuksiin tai osaamiseen. Tähän tarkoitukseen oli luonnollista valita teemahaastattelu. Teemahaastattelu on puolistrukturoitu haastattelu, joka etenee etukäteen valittujen teemojen ja niihin liittyvien kysymysten avulla. Tämänkaltainen haastattelu jättää varaa esimerkiksi vaihtaa kysymysten järjestystä tai esittää syventäviä lisäkysymyksiä haastattelun kulun mukaan. Teemat ohjaavat haastattelua ja kysymysten avulla pyritään löytämään ihmisten erilaisia tulkintoja asioista sekä merkityksellisiä vastauksia tutkittavan aiheen kannalta

(Tuomi & Sarajärvi 2002, 77).

Yhdistyksen tarpeista ja opinnäytetyön tavoitteista nousi selkeästi kolme eri osa-aluetta, joista haluttiin tietoa. Kyseiset osa-alueet sopivat jäsenten teemahaastattelujen teemoiksi: (1) Toimintaan osallistumisen tekijät ja motiivit, (2) Tarpeet, odotukset ja toiveet toimintaa kohtaan, (3) Osallistumismahdollisuudet ja sitoutuminen.

Teemahaastattelujen kautta halusin jäseniltä tietoa heidän motiiveistaan olla mukana Bodhidharma yhdistyksen toiminnassa. Motivaatiota voisi kutsua vapaaehtoistoiminnan kivijalaksi (Yeung 2005, 83). Siihen perustuu vapaaehtoistoiminnassa palkaton toiminta, jota ilman monet yhdistykset, Bodhidharma mukaan lukien, eivät olisi edes olemassa. Jotta toimintaa voisi muokata näitä motiiveja tukevaksi, on ensin saatava tietää, mitä erilaisia motiiveja jäsenillä on osallistua toimintaan ja sen organisointiin. Miten yhdistyksen nykyiset jäsenet ovat päätyneet yhdistyksen toimintaan tai aktiivitoimijoiksi toiminnan organisoimisessa? Miksi he ovat tällä hetkellä mukana toiminnassa ja mitä he kokevat saavansa siitä itselleen? Näiden seikkojen ja kysymysten pohjalta valitsin yhdeksi teemahaastattelun teemaksi ”Toimintaan osallistumisen tekijät ja motiivit”.

Toiseksi teemaksi haastatteluihin muodostui ”Tarpeet, odotukset ja toiveet toimintaa kohtaan”. Yhdistyksessä on sen pitkän historian aikana ollut hyvin monenlaista toimintaa. Erilaisia toimintamuotoja, kursseja ja tapahtumia on kokeiltu viimevuosinakin, esimerkiksi vuonna 2016 järjestettiin ensimmäisen kerran Zen-valokuvauskurssi. Zen-valokuvauskurssi kumpusi muutaman yhdistyksen jäsenen yhteisestä mielenkiinnosta ja erään jäsenen taidoista sekä halusta toteuttaa ohjattu valokuvauskurssi yhdistyksen puitteissa. Tapahtumissa on myös ollut esimerkiksi runonlausuntaa ja yhdistyksen opettajan johdolla on voinut opiskella dharmaopettajaksi, jotka ohjaavat muun muassa viikoittaisia mietiskelyharjoituksia. Nämä kaikki toimintamuodot ovat kehittyneet tarpeista tai toiveista, olivat ne sitten rivijäsenen, yhdistyksen hengellisen opettajan tai jonkun muun henkilön. Jotta tulevaisuudessakin voidaan järjestää mietiskelyharjoitusten lisäksi jäsenten toivomaa tai ideoimaa toimintaa, on ne tärkeä tuoda esille. Näin päädyin ottamaan aiheen omaksi teemakseen haastatteluun.

Kolmannella teemalla ”Osallistumismahdollisuudet ja sitoutuminen” halusin kartoittaa

yhdistyksen tämänhetkiset toiminnot jäsenten näkökulmasta sekä heidän mahdollisuutensa osallistua niihin. Halusin myös tietoa siitä, mikä jäsenten oma ideaalitilanne olisi oman osallistumisen suhteen. Kuinka usein he haluaisivat olla mukana yhdistyksen toiminnassa ja millä tavoin? Kokevatko he saavansa tarpeeksi tietoa toiminnasta ja onko heillä jotakin omia vahvuuksia, joita he haluaisivat käyttää yhdistystoiminnassa? Tai ovatko nämä vahvuudet jo käytössä ja millä tavoin?

3.3.2 Aineistonanalyysi

Jäsenhaastattelujen analysoimisessa käytin sisällönanalyysia, joka sopii lähes minkä tahansa aineiston tutkimiseen (Anttila 2007, 120). Päädyin sisällönanalyysin hyödyntämiseen, sillä sen avulla on mahdollista järjestää, luokitella sekä koota aineisto johtopäätöksien tekoa varten (Tuomi & Sarajärvi 2002, 91-93). Tutkittavan ja analysoitavan materiaalin ei välttämättä ole pakko olla puhuttua sanaa, vaan ne voivat olla myös esimerkiksi nettisivun tai sanomalehtien sisältöjä (Anttila 2007, 120). Tässä tapauksessa analysoitava aineisto oli jäsenhaastattelujen litteroitu eli sanatarkasti kirjalliseen muotoon saatettu aineisto.

Analysoin aineiston hyödyntäen erityisesti aineistolähtöisen sisällönanalyysin menetelmiä. Laadullisen tutkimuksen kontekstissa aineistolähtöisen analyysin avulla tutkimusaineistosta luodaan teoreettinen kokonaisuus. Tutkimuksen tarkoituksen ja tehtävänasettelun mukaisesti aineistosta valitaan erilaisia analyysiyksiköitä, eikä näitä valintoja saisi ohjata mikään ennalta päätetty teoria tai aiemmat tiedot tai havainnot. (Tuomi &Sarajärvi 2002, 95). Aineistolähtöisessä analyysissä etsitään siis aineistosta tutkimuksen kannalta oleellisia seikkoja, joita ei voi välttämättä etukäteen ennustaa.

Aineistosta oli kehittämistyön tavoitteiden mukaisesti oleellista löytää ja luokitella jäsenten erilaisia motivaatiotekijöitä, heidän tarpeitaan, ideoitaan sekä toiveitaan. Järjestin kaikki motivaatiotekijät omiksi luokikseen ja samalla tavalla kaikki esimerkiksi toimintamuotojen kehittämiseen liittyvät seikat omaksi luokakseen. Näin aineistosta muodostui kokonaisuus, jota hyödyntää kehittämistyössä ja josta voidaan luoda johtopäätöksiä. Tämän lisäksi koostin koko aineistosta yhteenvedon, jossa kaikki haastattelujen vastaukset ovat tiivistetty ja liitetty yhteen niihin liittyvien kysymysten alle. Tätä yhteenvetoa tarkasteltiin yhteisesti jäsenten kanssa aivoriihessä ja sitä voidaan

hyödyntää jatkossakin yhdistyksen toimintaa tarkasteltaessa ja kehittämistyössä.

3.3.3 Aivoriihi

Opinnäytetyön kehittämisprosessin toisessa vaiheessa yhdistin jäsenlähtöiseen lähestymistapaan osallistavan kehittämisen menetelmiä. Osallistavalla kehittämisellä tarkoitetaan toiminnan kehittämisen sekä ideoiden syntymisen ja toteuttamisen mahdollistamista toiminnan ydinhenkilöille. Bodhidharman kohdalla nämä henkilöt ovat yhdistyksen jäseniä ja vapaaehtoistoimijoita, jotka organisoivat toimintaa. Ydinhenkilöiden voidaan ajatella olevan parhaita henkilöitä kehittämään toimintaa ikään kuin toiminnan ytimestä käsin. (Laitinen 2015, 79). Tarkoituksena oli järjestää heille aika ja paikka, jossa suunnitella jäsenhaastatteluissa esiin nousseiden ideoiden viemistä käytäntöön ja tukea tätä tavoitetta osallistavin menetelmin. Tähän tarkoitukseen suunnittelin aivoriihen, johon osallistui jäsenhaastatteluihin osallistuneet henkilöt ja kaikki yhdistyksen ydinhenkilöt, lukuun ottamatta yhtä, joka ei käytännönsyistä päässyt osallistumaan.

Aivoriihen tarkoituksena on synnyttää yhteisesti mahdollisimman paljon ideoita, joista sitten karsitaan ja löydetään muutama toteuttamiskelpoinen idea. Aivoriihimenetelmän haasteena voidaan pitää ongelmaa löytää ideoille käytännönläheinen tapa toteuttaa ne tai hyödyntää niitä todellisessa kehittämistyössä. (Innokylä 2017). Otin tämän huomioon jo aivoriihen suunnitteluvaiheessa, jonka aloitin samoihin aikoihin haastattelurungon suunnittelun kanssa. Halusin aivoriihessä tuoda haastatteluissa nousseet huomiot, ideat ja toiveet esiin yhteisesti haastatteluihin osallistuneille jäsenille sekä muille yhdistyksen jäsenille. Näiden pohjalta oli mahdollista synnyttää vielä uusia ideoita ja ehdotuksia, jonka jälkeen pohdittiin yhteisesti, mitkä ideat sovelletaan mahdollisimman lähelle käytännön toimintaa ja mitä asioista kokeillaan toiminnassa. Näin ideat tuotiin yhteisesti keskustellen ja suunnitellen suoraan käytäntöön ja osaksi yhdistyksen toimintaa.

Aivoriihen ohjelmarunko oli kuitenkin jätettävä osin löyhäksi ja pidettävä joustavana, sillä tiesin osallistuvien jäsenten tulevan hyvin toimeen keskenään ja olevan aktiivisia, joten halusin jättää varaa keskustelujen etenemiselle omalla painollaan. Tarkoitus oli, että haastattelujen tulokset antavat pohjan ja ohjaavat jonkin verran aivoriihen

työskentelyä ja siellä käsiteltäviä kehittämiskohteita. Jaoin kahden tunnin mittaisen aivoriihen kolmeen osa-alueeseen, jotka olivat (1) osallistumismahdollisuudet, (2) tehtävien ja toiminnan organisoinnin pilkkominen ja (3) konkreettiset teot. Seuraavassa luvussa kuvataan laajemmin toiminnan vaiheet ja niiden toteutuminen käytännössä.

3.4 Toiminnan vaiheet kuvattuna

Jäsenten teemahaastattelut toteutettiin ajanjaksolla 10.2. – 3.3.2017 eli kolmessa viikossa. Kaikki kuusi haastattelua tapahtuivat buddhalainen keskus Sampon tiloissa. Koin tämän olevan haastattelun kannalta hyvä asia, sillä ympäristö oli sama kuin missä suurin osa yhdistyksen toiminnasta tapahtuu. Tämä saattoi vaikuttaa siten, että haastateltavien oli miellyttävämpää tai vaivattomampaa reflektoida kokemuksiaan ja kertoa toiminnasta ja siihen liittyvistä ajatuksista sekä tuntemuksista, sillä haastattelu tapahtui samassa kontekstissa. Koin, että haastattelut tapahtuivat avoimessa ilmapiirissä ja että tähän vaikutti jäsenille tuttu ja turvallinen ympäristö.

Haastateltavien niin sanottu valinta sujui luonnollisesti sen mukaan, kenen kanssa olin opinnäytetyön prosessin aikana tekemisessä ja ketkä olivat yhdistyksessä aktiivisia toiminnassa opinnäytetyön tekemisen aikaan. Yhteydenotto vähemmän aikaa mukana olleisiin jäseniin tai vähemmän aktiivisiin jäseniin järjestyi aktiivijäsenten kautta, jonka jälkeen olin haastattelusta kiinnostuneiden kanssa yhteydessä henkilökohtaisesti sähköpostitse tai kasvokkain Sampo-keskuksessa. Haastattelut olivat vaivattomia sopia, sillä jäsenet olivat joustavia ja heillä oli selkeästi halu auttaa opinnäytetyön teossa ja he kokivat sen positiiviseksi asiaksi. Haastatteluihin valikoitui yhteensä kuusi yhdistyksen jäsentä. Osa haastatelluista oli ollut yhdistyksessä mukana pidemmän aikaa ja osa puolestaan vähemmän aikaa. Lisäksi haastateltavat toimivat yhdistyksessä eri rooleissa ja olivat olleet mukana erilaisissa toiminnoissa. Näin haastatteluihin saatiin eri aikakausina mukaan tulleiden näkemyksiä sekä eri aikoja ja erilaisissa toiminnoissa mukana olleiden kokemuksia.

On hyvä huomioida, että tässä tapauksessa vähemmän aikaa mukana ollut jäsen saattaa tarkoittaa alle vuoden verran toimintaan osallistunutta tai kuusi vuotta sitten

jäseneksi liittynyttä. Pidemmän aikaa mukana olleilla tarkoitetaan tässä yhteydessä jopa 20 vuotta yhdistyksen toiminnassa mukana olleita jäseniä. Tämä kertoo yhdistyksen pitkästä historiasta ja jotakin hyvin oleellista yhdistykseen sitoutumisesta. Joku saattaa olla kävijä Sampo-keskuksessa esimerkiksi vuoden verran käyden pelkästään mietiskelyilloissa, eikä hän liity ikinä yhdistyksen jäseneksi. Joku toinen saattaa puolestaan käydä harvoin monien vuosien ajan ja kiinnittyä aktiivisemmaksi kävijäksi vasta liityttyään yhdistyksen jäseneksi. Jokaisella jäsenellä on oma tapansa löytää järjestö ja oma polkunsa tulla mahdollisesti aktiiviseksi toimijaksi yhdistyksessä ja toiminnan organisoimisessa.

Jäsenten teemahaastattelut olivat minulle henkilökohtaisesti hieno kokemus. Niiden aikana oma ymmärrykseni kyseisen yhdistyksen dynamiikasta, historiasta sekä merkityksestä sen jäsenille syventyi. Oli mielenkiintoista ja innostavaa kuulla, kuinka jäsenet kuvailivat omaa ja yhteistä toimintaansa yhdistyksessä ja mietiskelyharjoituksia sekä niiden vaikutuksia. Haastattelujen jälkeen vuorossa oli kerätyn aineiston analysointi ja yhteenvedon luominen.

Bodhidharma yhdistyksen jäsenten haastatteluaineistosta nousi analyysivaiheessa selkeästi esiin erilaisia teemoja liittyen jäsenten motiiveihin ja kokemuksiin. Valitsin näitä teemoja yläluokiksi, joiden alle järjestin esimerkiksi kaikki haastatteluissa mainitut eri motiivitekijät. Näin aineisto järjestyi selkeäksi kokonaisuudeksi, jossa yläluokat kertovat, mihin eri teemoihin aineisto jakautuu. Yläluokkien alle järjestin kuhunkin teemaan liittyvät tekijät, esimerkiksi teeman ”yhteisöllisyys” alle luokittelin kaikki yhteisöllisyyteen liittyvät haastatteluissa mainitut motivaatiotekijät. Lisäksi kokosin kaikkien haastattelukysymyksien alle niiden kaikki kuuden haastatellun vastaukset tiivistetysti. Näin kaikista haastatteluista muodostui yksi yhteenveto, joka oli pohja kehittämistyön toisen vaiheen työpajalle. Haastattelujen tulokset esitellään yksityiskohtaisemmin seuraavassa luvussa.

Kehittämistyön toisessa vaiheessa järjestin haastatteluihin osallistuneille jäsenille sekä muille yhdistyksessä toimimisesta kiinnostuneille aivoriihen. Aivoriihi järjestettiin Sampo-keskuksessa 16.3.2017 ja siihen osallistui viisi yhdistyksen jäsentä. Tilaisuuden aluksi kaikki saivat lukea ja syventyä jäsenhaastattelujen yhteenvetoon. Tämän jälkeen tehtävänä oli parin kanssa keskustellen käydä läpi yhteenvedossa itseä pu-

huttelevat kohdat, yllättävät seikat sekä pohtia, mitkä yhteenvedossa mainituista toiminnoista koettiin tällä hetkelle oleellisimmiksi ja tärkeimmiksi. Nämä yhteisesti päätyt tärkeimmät toiminnot otettiin aivoriihessä tarkasteluun.

Huomasin jo aivoriihen tässä vaiheessa keskustelun sujuvan avoimesti ja aktiivisesti enkä kokenut, että oli tarkoituksenmukaista ohjailla aivoriihtä kovin intensiivisesti. Olin suunnitellut vaihtoehtoisia tehtäviä aivoriihen etenemiseksi, joista todellisessa tilanteessa hyödynsin vain muutamaa, sillä yhteinen tilaisuus tuntui etenevän lähes omalla painollaan aiheessa enimmäkseen pysyen. Seuraavaksi keskusteltiin uusien ideoiden ja kokeilujen soveltamisesta käytäntöön ja siitä, miten olemassa olevia toimintoja tai toiminnan organisoimista voisi muokata. Erilaisia ehdotuksia ja pohdintoja tuli keskustelujen aikana runsaasti ja kirjasin niitä sitä mukaan ylös samalle alustalle, johon aiemmin kirjattiin oleellisimmat toiminnot. Näin eri ideat ja kysymykset jäsentyivät niihin liittyvien toimintojen alle.

Aivoriihen loppupuolella koin tärkeäksi jättää aikaa vielä pohdinnoille kiittämisestä. Tämä on kokemukseni mukaan aihe, joka helposti unohtuu toiminnassa, jota koordinoidaan täysin vapaaehtoisresurssein. Aktiivit saattavat rutinoitua ja niin sanotusti sokeutua omalle toiminnalleen ja myös muut saattavat alkaa pitää heidän arvokasta työtään itsestäänselvyytenä. Esitin osallistujille kysymyksen ”Miten kiitämme itseämme ja toisiamme toiminnan järjestämisestä ja mukana olosta?”. Aihetta pohdittiin yhteisesti ja keskustelu herätti osallistujien näkökulmasta tärkeitä oivalluksia. Mielenkiintoista oli, että toiminta itsessään nähtiin kiitoksena sen organisoimisesta. Itsensä sekä muiden kiittämisen koettiin olevan osa kaikkea buddhalaisen yhteisön toimintaa. Näiden seikkojen nähtiin olevan hyvin tärkeää sanoittaa ääneen ja muistutettavan niistä. Keskustelu loi tilaisuuteen mielestäni hyvin lämpimän ja positiivisen ilmapiirin, johon oli hyvä päättää aivoriihi. Lopuksi jokainen kertoi vielä vuorollaan konkreettisia tekoja aivoriihessä esiin nousseiden ideoiden konkretisoimiseksi, joita itse toteuttaa. Aivoriihen tulokset esitellään laajemmin seuraavassa luvussa.

4 UUTTA TIETOA JA TOIMINTATAPOJA

4.1 Jäsenhaastattelujen tulokset

Jäsenhaastattelujen haastattelurunko koostui kolmesta eri osa-alueesta, jotka olivat (1) Toimintaan osallistumisen tekijät ja motiivit, (2) Tarpeet, odotukset ja toiveet toimintaa kohtaan, (3) Osallistumismahdollisuudet ja sitoutuminen. Seuraavaksi tarkastellaan pääasiassa ensimmäisen osa-alueen, ”Toimintaan osallistumisen tekijät ja motiivit”, tuloksia. Toisen ja kolmannen osa-alueen kysymyksillä saatiin tietoa millä tavoin jäsenet osallistuvat toimintaan, millä tavoin ja kuinka usein he haluaisivat osallistua ja minkälaisia toiveita tai ideoita heillä on toimintaa kohtaan. Niihin liittyviä tuloksia käsitellään tarkemmin aivoriihen tuloksien yhteydessä.

Jäsenhaastatteluista löytyi yhteensä neljätoista eri motiivia liittyen siihen, miksi alunperin oltiin tultu mukaan Bodhidharma ry:n toimintaan. Toiminnalla tarkoitetaan tässä kohdin esimerkiksi osallistumista viikoittaisiin mietiskelyharjoituksiin, retriitteihin tai buddhalaisten opettajien opetustilaisuuksiin. Nämä motiivit voidaan jakaa luonteensa perusteella kolmeen yläluokkaan, jotka ovat (1) kiinnostus buddhalaisuuteen ja henkiset tarpeet, (2) kiinnostus mietiskelyyn ja itsensä kehittäminen sekä (3) yhteisöllisyys.

Yli puolet motiiveista kuului ensimmäiseen yläluokkaan, eli luokkaan ”Kiinnostus buddhalaisuuteen ja henkiset tarpeet”. Haastattelujen mukaan moni osallistuu yhdistyksen toimintaan tai on alun perin tullut mukaan toimintaan henkilökohtaisesta kiinnostuksesta buddhalaisuuteen tai etsiäkseen vastauksia filosofisiin ja henkisiin kysymyksiin. Näitä motiiveja voidaan kuvata henkisiksi tarpeiksi. Kiinnostuksen kohteiksi mainittiin muun muassa buddhalainen kirjallisuus, halu ymmärtää kärsimystä sekä buddhalaisuuden eettisyys elämänfilosofiana. Motiiveja tulla mukaan olivat myös tyytymättömyys omaan aiempaan tai muihin maailmankatsomuksiin sekä buddhalaisuuden iloinen sanoma, jonka koettiin usein olevan väärinymmärretty. Esimerkiksi yksi haastateltavista kuvasi hengellisiä tarpeita sekä vastauksien etsimistä motiivitekijöinä seuraavasti:

> *Kyllä mä ihan selkeästi hain niinkun ratkaisua kysymykseen, että mikä tämän kaiken tarkoitus on, eli tällaisia eksistentiaalisia kysymyksiä. Mistä tulen, minne menen ja tosiaan jopa sellainen kysymys, että onko tämän fyysisen maailman takana ikään kuin myös henkinen todellisuus? Ja mitä se voi olla? Mitä me voi-*

daan ymmärtää? Mä en tiedä onko se kysymys hävinnyt, mutta sitä mä en kysy enää.

Kolme motiiveista kuului toiseen yläluokkaan, joka on kiinnostus mietiskelyyn ja itsensä kehittäminen. Buddhalaisuuden nähtiin mahdollistavan jatkuva tutkiskelu ja itsensä kehittämisen buddhalaisuuden opiskelun ja harjoittamisen kautta. Meditaatioharjoitus ja sen hyödyllisyys nähtiin myös motivoivana tekijänä. Seuraava lainaus jäsenhaastatteluista kuvaa itsensä kehittämistä sekä meditointiharjoituksen koettuja hyötyjä.

Sitten sen (buddhalaisen) opin kautta ja meditoinnin kautta on tullut ohessa myös kirjallinen puoli, kun haluaa tietää enemmän asioista ja juurista ja pohjista ja muusta. Siis sitähän on valtava määrä, sitä kirjallisuutta. Niin se on laajentanut maailmankuvaa ja se on.. Kaikkein tärkein opeista mulle on ollut se, että on malttanut pysähtyä hetkeen. Sehän on yksi meditoinnin tarkoitus, että terävöittää aistejaan. Niin kuin opettajamme sanoo, että kun kohtaat ihmisen, niin sillä hetkellä hän on sulle maailman tärkein ihminen. Tällä lailla kun vie päivänsä läpi, että jokainen joka tulee vastaan ja kun kommunikoit, niin sä todella pysähdyt siihen. Se tarkoittaa sitä, että näkee paremmin, kuulee paremmin ja aistii paremmin ja on enemmän läsnä. Et se läsnäolon merkitys on ihan mieletön. Koska ihmismieli on sellainen, että se kokoajan miettii mitä sillä on takanapäin ja suunnittelee mitä sillä on edessäpäin. Et malttaa kohdata ihmiset ja asiat ja jokaisen hetken voimakkaasti juuri sellaisena kuin se siinä on. Se on musta sellaista henkistä pääomaa mitä en aikaisemmin tiennyt, että voi olla olemassa.

Kaksi viimeistä motivaatiotekijää kuuluivat yläluokkaan yhteisöllisyys. Siihen lukeutuivat halu löytää samanhenkisiä ihmisiä, mahdollisuus yhteiseen mietiskelyharjoitukseen sekä ryhmästä saatava tuki omalle harjoitukselle. Samalla toiset ihmiset mahdollistavat oppimisen, kuten seuraavassa lainauksessa tulee ilmi.

Niin täältä on saanut joitain ideoita ja jotain lisämotivaatiota ja tämän tyyppistä. Sit tässä on tavannut kiinnostavia ihmisiä, yksinkertaisesti. Joilta on voinut oppia aika paljonkin. Joskus on ollut vähän jopa ärsyyntynyt olo, että on joutunut sen oman ajattelun haastamaan, että sellastakin on ollut. Mutta sitten jos on pystynyt sen tekemään, niin sit on voinut jotain oivaltaa. Että ehkä sen voi noinkin ajatella toisella tavalla, ehkä se mun tapa ajatella ei oo se ainoa oikea tässä. Että sellastakin on tullut kyllä.

Motiivit olla mukana organisoimassa yhdistyksen toimintaa voidaan samoin jakaa kolmeen yläluokkaan. Tämänkin kysymyksen vastauksista löytyi yhteensä neljätoista eri motiivitekijää. Ne jakautuivat yläluokkiin (1) mielekäs toiminta ja itsensä toteutta-

minen, (2) yhteisöllisyys ja (3) halu toimia tärkeäksi koetun asian eteen. Tässä tapauksessa tärkeäksi asiaksi koettiin Bodhidharman jäsenten ja Sampo-keskuksessa kävijöiden muodostama yhteisö, yhdistyksen toiminta sekä sen tulevaisuus. Kolme motivaatiotekijää voidaan liittää tähän yläluokkaan. Seuraava lainaus kuvaa motivaatiotekijöitä, jotka liittyvät huoleen yhdistyksen tulevaisuudesta sekä vastuun kantamiseen omaksi koetusta yhteisöstä.

> *No jos mä oon tullut alkuun (Bodhidharman toimintaan) oman harjoittamisen vuoksi, niin kyllä itseni yllätykseksi, siihen on tullut ihan selkeästi sellainen vastuun kantaminen myös muista. Ja sitoutuminen siihen, että koska mä koen tämän ryhmän niin ainutlaatuiseksi, niin tämä ei saa kuolla.*

Puolet mainituista motiivitekijöistä kuuluivat yläluokkaan 1, mielekäs toiminta ja itsensä toteuttaminen. Jäsenet kokevat pääsevänsä toiminnan organisoimisessa hyödyntämään vahvuuksiaan ja toteuttamaan itseään. Yhdistystoiminta voi antaa elämänsisältöä ja olla henkisesti palkitsevaa, kuten esimerkiksi seuraavassa lainauksessa eräs yhdistyksen jäsen toteaa.

> *Mä oon saanu paljon toteuttaa itteeni, että se on ollu hieno asia. Kyllä ne on ollut tärkeitä itselle ja sitten niille jotka ovat osallistuneet (järjestettyihin toimintoihin). Sen energian on aistinut, että ihmiset on tykänny.*

Loput neljä motivaatiotekijää liittyivät yhteisöllisyyteen. Toiminnan organisoimisen koettiin tapahtuvan avoimessa ilmapiirissä ja hyvässä yhteishengessä sekä yhdessä tekemisellä koettiin olevan itseä vahvistava vaikutus. Tärkeäksi koettiin yhteenkuuluvuuden tunne ja se, että saa olla osana yhteisöä.

Haastattelurungon osa-alueen ”Toimintaan osallistumisen tekijät ja motiivit” tuloksia voidaan tarkastella Yeungin motivaation timanttimallin valossa. Haastattelujen tuloksia voidaan tarkastella tämän mallin valossa, sillä se on tarkoituksenmukainen konteksti juuri hengellisiä piirteitä sisältävän yhdistyksen kohdalla. Timanttimallin kehittämisessä käytettiin aineistonkeruumenetelmänä teemahaastattelua, jossa haastateltavat olivat Suomen evankelisluterilaisen kirkon tai sen kirkollisten yhdistysten vapaaehtoisia. Tämänkaltainen vapaaehtoistyö valittiin tutkimuskohteeksi, sillä haluttiin tutkia arvoja ja uskonnollisuutta vapaaehtoismotivaatioon liittyen. Vaikka tässä opinnäytetyössä ei käsitellä uskonnollisuutta, samankaltaisuuksia Yeungin malliin verrat-

tuna on juuri henkilökohtaisten arvojen ja hengellisten motivaatioiden näkyminen liittyen yhdistystoimintaan. Samoin Yeungin käyttämässä aineistossa mallin luomisessa korostui oma henkinen kasvu sekä tavoitteena tutkimuksessa oli ymmärtää vapaaehtoistoiminnan yksilötason kokemuksia ja merkityksiä. (Yeung 2005, 105-107).

Timanttimallilla pyritään ennen kaikkea kuvaamaan eri motiivielementtien vuorovaikutusta ja sitä, mistä vapaaehtoismotivaatio kokonaisuudessaan koostuu. Malli koostuu neljästä ulottuvuudesta, jotka kuvaavat eri motiivien monimuotoisuutta. Ensimmäinen ulottuvuus on saaminen – antaminen. Tällä ulottuvuudella tutkitaan sitä, mitä vapaaehtoistoiminta tekijälleen itselleen antaa ja toisaalta mitä vapaaehtoisena annetaan. Vaikka saaminen ja antaminen ovat ulottuvuudessa ikään kuin toistensa ääripäät, eivät ne ole vastakkaiset käsitteet. Päinvastoin, usein vapaaehtoistoimija kokee itse antavansa ja samalla saavansa paljon vapaaehtoistoiminnasta, jolloin nämä motiivit limittäytyvät. (Yeung 2005, 109-111).

Tämä ilmiö tuli esille Bodhidharman jäsenten haastatteluissa. Syyt osallistua vapaaehtoistoimijana toiminnan organisoimiseen liittyivät mielekkääseen toimintaan ja itsensä toteuttamiseen, yhteisöllisyyteen sekä haluun toimia tärkeäksi koetun asian eteen. Timanttimallin ”antaminen” ulottuvuuteen liittyen haastatteluissa mainittiin seikkoja, kuten vastuun kantaminen muista, vähemmän aikaa toiminnassa mukana olleiden henkilöiden auttaminen (liittyen buddhalaisuutta koskeviin askarruttaviin kysymyksiin) ja toimiminen yhdistyksen tulevaisuuden puolesta. Samaan aikaan toteutuu kuitenkin myös ulottuvuus ”saaminen”, sillä toiminnan mainittiin itsessään olevan henkisesti palkitsevaa ja mielenkiintoista sekä sen koettiin mahdollistavan itsensä toteuttaminen. Näin saaminen – antaminen ulottuvuuden molemmat päädyt tulevat esille jäsenten kokemuksissa.

Timanttimallin toinen ulottuvuus on jatkuvuus – uuden etsintä. Tällä kuvataan vapaaehtoistoimijan motiiveja osallistua toimintaan säännöllisesti, osallistua tuttuun toimintaan, sitoutumaan tai toisaalta osallistua itselle uuteen ja kiinnostavaan toimintaan, löytää uusia ihmisiä tai kokemuksia ja oppia uusia asioita. Ulottuvuuden avulla voidaan tarkastella niitä moninaisia motiiveja, jotka selittävät milloin, miten ja miksi kukin yksilö osallistuu esimerkiksi yhdistystoimintaan. (Yeung 2005, 112-113). Bodhidharman jäsenten haastatteluissa tämä ulottuvuus tuli esille suhteessa sitoutumiseen ja

henkilökohtaiseen ajankäyttöön. Yleisesti koettiin, että yhdistyksen toimintaan halutaan osallistua mahdollisimman paljon omien aikataulujen puitteissa. Toimintaan on halu sitoutua pitkäjänteisesti, mutta samalla arvostetaan paljon vapautta osallistua tai olla osallistumatta. Osa myös koki aika ajoin toiminnan organisoimisessa olevan liiankin paljon tekemistä, joka kertoo sitoutumisesta ja sen ikään kuin kääntöpuolesta, eli vastuun kasaantumisesta vain muutamalle henkilölle.

Kolmas ulottuvuus on pohdinta - toiminta. Pohdinta –ulottuvuudella viitataan etenkin vapaaehtoistoimintaan liittyviin aatoksiin ja arvoihin, kun taas toiminta –ulottuvuus kertoo nimenomaan toiminnallisuuteen liittyvistä motivaatiotekijöistä. Ulottuvuuden kummankin ääripään motivaatiotekijöitä voidaan löytää jäsenhaastatteluista. Yhdistyksen toiminnan organisoiminen koettiin motivoivaksi juuri sen toiminnallisuuden vuoksi ja siinä koettiin pääsevän toteuttamaan itseään. Yhdistyksen toiminnan koettiin olevan elämänsisältöä ja vaihtoehto sille, että viettäisi aikansa kotona toimettomana. Näihin motiivitekijöihin yhdistyi kuitenkin vahvasti myös toiminnan merkityksellisyys ja arvot, eli timanttimallin pohdinta –ulottuvuus. Yeungin (2005, 117) mukaan ulottuvuuden kaksi ääripäätä voivatkin näyttäytyä päällekkäisinä ja olla vahvasti vuorovaikutuksessa keskenään. Tämä tuli esille myös Bodhidharman jäsenten kokemuksissa, sillä muun muassa buddhalaisen filosofian eettisyys ja maailmankatsomus, itsensä kehittäminen sekä henkisten tarpeiden täyttäminen mainittiin syiksi olla mukana toiminnassa. Yhdistyksen toiminta mahdollistaa siis omien arvojen ja henkisten tarpeiden toteuttamisen käytännössä. Pohdinta ja toiminta ovat näin ollen erottamattomat motivaatiotekijät yhdistyksen jäsenten kohdalla.

Viimeisen ulottuvuuden, etäisyys – läheisyys, avulla tarkastellaan sosiaalisten kontaktien merkitystä vapaaehtoismotivaatiossa. Etäisyydellä voidaan tarkoittaa sitä, kuinka tärkeää vapaaehtoistoimijalle on joustavuus, rajojen asettaminen ja sitoutuminen tai sen välttäminen. Läheisyydellä viitataan ryhmään kuulumiseen, ihmisten tapaamiseen, yhteishenkeen, vuorovaikutukseen sekä yleisesti toiminnan sosiaalisuuteen motivaatiotekijänä. (Yeung 2005, 113-115). Bodhidharman toimintaan osallistuvat kokivat selkeästi ulottuvuuden ”läheisyys” tärkeäksi. Kaikki haastateltavat kokivat olevansa osa yhteisöä ja että toiminnassa vallitsee yhteisöllinen sekä avoin ilmapiiri. Jäsenhaastatteluissa mainittiin hienoiksi asioiksi muun muassa yhteiset teehetket ja keskustelut, ryhmästä saatava tuki ja lisämotivaatio omalle harjoitukselle sekä uusien

ihmisten tapaaminen. Seuraava lainaus jäsenhaastattelusta kuvaa tätä toiminnan sosiaalisen aspektin merkitystä toimintaan osallistuville.

> *Mä koen, että mä saan täältä.. Että tää on niinkun jonkinlainen perhe. Vaikkei tunne ihmisiä silleen kauhean hyvin, niin silti on sellainen olo et tää on koti, mihin voi turvallisesti palata. Että jotenkin ne hetket kun täällä on ja yhdessä kun keskustelee ja meditoi ja lukee.. Niin ne on turvallisia ja ihania hetkiä.*

Samaan aikaan tärkeäksi koettiin kuitenkin myös ulottuvuuden toiseen ääripäähän ”etäisyyteen” liittyvä toiminnan joustavuus. Joustavuus on yksi ominaisuuksista, joka sisältyy opinnäytetyön myötä kehittyneeseen ajatukseen Bodhidharmalaisesta vapaudesta.

Jäsenhaastattelujen, oman havainnoinnin ja opinnäytetyöprosessin etenemisen myötä käsitykseni Bodhidharmalaisesta vapaudesta syveni. Bodhidharmalaisella vapaudella tarkoitetaan kolmea eri näkökulmaa vapauteen. Ensimmäinen näkökulma on vapaus tulla ja mennä yhdistyksen eri toiminnoissa ja matala kynnys osallistua tai toisaalta myös lähteä toiminnasta. Tapahtumissa tai viikoittaisissa mietiskelyharjoituksissa on mahdollista käydä kerran vuodessa tai vaikka joka viikko ja tämä ei edellytä esimerkiksi jäseneksi liittymistä. Toinen näkökulma on vapaus kokeilla eri toimintamuotoja yhdistystoiminnassa sekä buddhalaisuuden harjoittamisessa. Esimerkiksi erilaisten buddhalaisuuteen liittyvien kulttuuritoimintojen toteuttaminen koetaan jäsenhaastattelujen mukaan mielekkääksi. Yhdistyksen tapahtumissa on ollut muun muassa runonlausuntaa ja musiikkiesityksiä. Yleinen asenne yhdistyksessä on, ettei ole tiukkaa tai rajoittavaa raamia sille, mikä on tai ei voi olla buddhalaisen yhdistyksen toimintaa.

Vapautta myös buddhalaisuuden harjoittamisessa arvostetaan. Haastatteluissa mainittiin hyvänä seikkana se, ettei yhdistyksessä ole tiukkaa opettajakeskeistä järjestelmää ja esimerkiksi oman mietiskelyharjoituksen muoto voi olla monenlainen. Yhteen viikoittaiseen harjoitukseen liittyy kävelymeditaatiota ja toiseen esimerkiksi resitointia. Yhteisissä mietiskelyharjoituksissa voi soveltaa omaa erilaista harjoitustaan, riippuen omasta suuntautumisesta buddhalaisissa perinteissä. Kolmas vapauden näkökulma liittyy buddhalaisuuden ydinajatukseen pyrkiä vapaaksi negatiivisista tai tyyneyden tuhoavista mielenliikkeistä ja siten vapautua kärsimyksestä, jota ne tuotta-

vat. Buddhalaisuuden harjoittamisen voidaan näin ollen katsoa olevan mielen vapauttamista kärsimyksestä ja tähän lopulta Bodhidharman toiminnassakin pyritään. (His Holiness The Dalai Lama 1995). Opinnäytetyön yksi suunnittelematon tulos on näiden eri vapauden näkökulmien luoman kokonaisuuden oivaltaminen hyväksi ja toimivaksi seikaksi Bodhidharma ry:n toiminnassa. Bodhidharmalaista vapautta kuvataan muun muassa seuraavassa jäsenhaastattelujen lainauksessa.

> *Myös tämä yhteisö, joka on auki sillä tavalla että se ei ole pelkästään yhtä suuntausta tai näkemystä tai osaa buddhalaisuudesta, vaan tässä on mahdollisuus tutkia myös muita suuntia, mikä kiinnostaa. Et ei ole sanottu, että 'ei tarvitse muuta katsoa vaan tätä', vaan enemminkin se, että 'tutki ja opiskele laajasti'. Ja niinpä meillä on ollut hyvin erilaisia opettajia täällä kertomassa eri suunnista. Koska buddhalaisuus ei todellakaan ole mikään yksi möykky, vaan siinä on monta näkökulmaa, monta harjoitustapaa ja lähestymistapaa koko siinä paketissa.*

Jäsenhaastattelujen tuloksista koostin yhteenvedon, jota käytettiin kehittämistyön seuraavan vaiheen aivoriihessä pohjana ja ikään kuin ideapankkina (Liite 1).

4.2 Aivoriihen tulokset

Jäsenhaastattelujen tulosten jalkauttaminen yhdistyksen todelliseen toimintaan alkoi jo kehittämistyön toisessa vaiheessa. Aivoriihessä tutustuttiin jäsenhaastattelujen yhteenvetoon, nostettiin esiin toiminnan tärkeimpiä ja ajankohtaisimpia seikkoja, sovellettiin ideoita käytäntöön ja pohdittiin yhdistyksen nykyistä sekä tulevaa toimintaa. Tärkeää oli pitää yhteisesti keskusteltavat aiheet mahdollisimman käytännönläheisinä ja ottaa aidosti huomioon jäsenten sen hetkiset resurssit, toiveet ja mahdollisuudet kehittämistyössä. Aivoriihen tuloksina muun muassa monipuolistettiin yhdistyksen jäsenten osallistumismahdollisuuksia.

Jäsenhaastattelujen ja aivoriihessä jalostettujen ideoiden pohjalta kaksi jäsentä ottavat itselleen uudenlaisia tehtäviä yhdistyksen Facebook-sivun päivittämisessä. Aiemmin sivun päivittämiseen on osallistunut vain muutama ihminen ja sivun päivittämisen aktiivisuus on ollut vaihtelevaa. Aivoriihen järjestämisen hetkellä sivun ylläpitäminen oli käytännössä yhden pääkaupunkiseudun ulkopuolella asuvan jäsenen

vastuulla. Facebookissa aiotaan nyt kokeilla uudenlaisia ja säännöllisempiä päivityksiä, jotka tuovat yhdistyksen viikoittaiset toiminnot esille sosiaalisessa mediassa ja esittelevät yksinkertaisin kuvin tai tekstein niiden sisältöjä. Tämä on yksi esimerkki siitä, miten jäsenten erilaisia vahvuuksia tai osaamista voi hyödyntää yhdistystoiminnassa. Jos joltakin onnistuu helposti päivitysten tekeminen sosiaaliseen mediaan, voi hän kokeilla roolia yhtenä yhdistyksen ”somevastaavana”.

Käytäntöön sovellettiin myös ideoita koskien sunnuntaipäivän tilaisuutta Sampo-keskuksessa. Mietiskelyharjoituksen yhteydessä aiotaan kokeilla uudenlaista joogaharjoitusta, jonka eräs yhdistyksen jäsen tulee ohjaamaan. Sunnuntain tilaisuudessa aiotaan eri viikkoina kokeilla lisäksi muitakin aivoriihessä nousseita ideoita ja ikään kuin tunnustella, mikä kävijöistä tuntuu mielekkäältä. Ajatus siitä, ettei minkään tilaisuuden tai mietiskelyharjoituksen ohjelma ole niin sanotusti kiveen hakattu mahdollistaa tämän joustavuuden uusien toimintamuotojen kokeilussa.

Aivoriihen yhteisissä keskusteluissa käsiteltiin paljon tulevan kesän retriittiä, jonka organisointi oli jo käynnistynyt ja suurimmat käytännön työtehtävät sen järjestämiseksi tehty. Oli kuitenkin hyödyllistä käyttää tätä yhteistä aikaa järjestelyjen ja ohjelman läpikäymiseksi ja sen seurauksena retriitinkin ohjelmaa monipuolistettiin. Retriitin ohjelman organisointiin tuli mukaan uusi jäsen, joka tulee ohjaamaan retriitillä joogaa. Lisäksi niin retriitillä kuin toiminnassa muutenkin päätettiin korostaa kirjoittamista yhä enemmän. Esimerkiksi buddhalaiset runot ja niiden kirjoittaminen on ollut vaihtelevasti läsnä yhdistyksen toiminnoissa aiemmin. Tähän liittyen suunniteltiin esimerkiksi mahdollisuutta yhteiseen luontoretkeen, jonka aikana voisi keskittyä zen-kirjoittamiseen. Lisäksi myös muiden kulttuuritoimintojen kokeilua pidettiin tärkeänä ja yhteisesti päätettiin aktiivisemmin tiedustella jäseniltä ja Sampo-keskuksen kävijöiltä vinkkejä sekä ideoita esimerkiksi vierailijoiksi tai esiintyjiksi erilaisiin tapahtumiin. Kannustuksen todettiin olevan tärkeä seikka siinä, että jäseniltä tulisi yhä enemmän ehdotuksia koskien vierailijoiden kutsumista tai erilaisia kulttuuritoimintojen kokeilua, kuten musiikkiesityksiä tai runonlausuntaa.

Yhtenä kokeiluna aivoriihen seurauksena tulee olemaan myös uudenlaisen teknologian hyödyntäminen buddhalaisten tekstien kääntämisessä. Kokeiluun päätettiin ottaa Google Drive –pilvipalvelu, jossa monet henkilöt voivat samanaikaisesti työstää

yhteistä dokumenttia. Tämä on hyvä esimerkki teknologian hyödyntämisestä osallistumisen helpottamiseksi ja kynnyksen madaltamiseksi yhdistystoiminnassa. Buddhalaisten tekstien kääntämisen tapahtuessa verkon pilvipalvelussa katoavat ajan ja paikan rajoitteet osallistumiselle. Tekstien kääntämisestä kiinnostuneen jäsenen ei ole välttämättä pakko pystyä osallistumaan tiettyyn aikaan ja tiettynä päivänä tilaisuuteen esimerkiksi Sampo-keskuksessa, kuten aiemmin on tehty. Verkon hyödyntäminen mahdollistaa sen, että yhteisen tekstin kääntämiseen voi osallistua silloin kun itselle sopii. Verkon hyödyntämistä yhdistystoiminnan joustavuuden lisäämiseksi voisi varmasti kehittää vielä huimasti monissa yhdistyksissä, joissa näistä mahdollisuuksista ei välttämättä olla tietoisia tai niiden käyttöönotto koetaan hankalaksi. Yhdistyksessä ei kuitenkaan tarvitse olla kuin yksi henkilö, joka hallitsee tai harjoittelee ensin uuden esimerkiksi pilvipalvelun käytön ja jakaa sitten osaamisensa muiden yhdistyksen jäsenten kanssa.

Aivoriihessä pohdittiin lisäksi yhteisissä keskusteluissa eri mahdollisuuksia edelleen madaltaa kynnystä tulla mukaan toiminnan organisoimiseen ja esimerkiksi hallitustyöskentelyyn. Vaihtoehtoina voisi olla tulevaisuudessa kokeilla esimerkiksi hallituksen varajäsenjärjestelmää, josta on yhdistyksessä ollut keskusteluja aiemminkin. Hallituksen varajäsenyys saatetaan jäsenten mielestä kuitenkin kokea edelleen liian suurena kynnyksenä tai epämiellyttävänä tapana osallistua yhdistyksen toimintaan. Yhteisesti pohdittiin myös muita keinoja tuoda yhdistyksen hallitustoiminta helpommin lähestyttäväksi kaikille yhdistyksen jäsenille. Samalla todettiin, että hallitustoiminnasta ei ehkä tiedoteta tarpeeksi laajasti tai jäsenistön keskuudessa ei yleisesti olla tarpeeksi tietoisia missä kaikissa rooleissa yhdistyksessä olisi mahdollista toimia.

Yhteisen keskustelun sekä jäsenhaastattelujen tuloksien myötä päädyttiin siihen, että tiedotusasioita koskien voisi pitää jopa oman aivoriihensä, sillä kyseessä on tärkeä ja laaja osa-alue yhdistyksen toiminnassa, jota pitäisi tarkastella kokonaisvaltaisesti. Tiedotusasioihin syventymiseen koettiin tarvittavan enemmän aikaa, kuin mitä kyseisessä aivoriihessä oli muiden asioiden ohella käytettävissä. Tosin aiemmin oli jo päätetty kehittämistoimia Facebookissa tiedottamisen osalta, johon tuli mukaan kaksi uutta jäsentä ottaen vastuulleen tehtäviä tiedottamisen osalta. Joten pieniä askelia tiedotuksen lisäämiseksi otettiin jo kyseisen aivoriihen aikana.

Aivoriihen lopuksi halusin tuoda yhteiseen keskusteluun vielä yhden osa-alueen, jota pidän yhdistystoiminnan organisoimisessa tärkeänä. Olin suunnitellut pohdittavaksi kysymyksen ”Miten kiitämme itseämme ja toisiamme toiminnan järjestämisestä ja mukana olosta?”, jonka esitin aivoriiheen osallistujille. Kysymyksellä halusin korostaa itsen ja toisten kiittämisen tärkeyttä ja tuoda näkyväksi arvostusta, jota vapaaehtoistoimijat ansaitsevat. Yksi suuresti vapaaehtoistoimijan motivaatioon vaikuttava tekijä on, että saa kiitosta toiminnastaan ja kokee, että sitä arvostetaan (Harju & Ruuskanen-Himma 2016, 58-59). On tärkeää, että kiittämistä ja sen myötä aktiivitoimijoiden arvostusta osataan pitää yllä yhdistyksissä ja että sitä pysähdytään aika ajoin huomioimaan.

Kysymys poiki mielenkiintoisen keskustelun ja oivalluksia aiheesta. Kiittämisen nähtiin olevan sisällä kaikissa yhdistyksen toiminnoissa, kuten esimerkiksi osana meditaatioharjoitusta. Usein buddhalaisen harjoituksen aluksi sekä lopuksi sen tuoma hyöty omistetaan kaikkien elävien olentojen hyväksi. Jäsenet kertoivat sisäisesti kiittävänsä itseään sekä toisiaan harjoituksesta ja tämän toistuvan useissa eri kohdin toiminnassa. Toki myös kiittäminen ääneen toistuu usein toiminnassa. Toiminnan itsensä nähtiin olevan kiitos siihen osallistumisesta, eikä erillistä ikään kuin ulkopuolista kiitosta tai palkitsemista nähty tarpeellisena. Myös yhteisöllisyyden merkitys korostui keskustelun aikana ja hyvän tekeminen oman yhteisön sekä laajemmin kaikkien ihmisten eteen nähtiin henkisesti palkitsevana. Jäsenet kokivat tämän keskustelun tärkeäksi ja totesivat, ettei aihetta tule yleensä sen kummemmin kyseisestä näkökulmasta tarkasteltua. Itselleni keskustelu oli myös hyvin mielenkiintoinen ja huomasin yllättyneeni positiivisesti siitä, kuinka paljon itsen ja toisten kiittäminen onkaan buddhalaisen yhdistyksen toiminnassa läsnä. Aiemmin olin tarkastellut asiaa melko konkreettisesti ja kysymyksen asettelullakin hain konkreettisia tekoja, joilla jäsenet kiittävät ja palkitsevat itseään toiminnan organisoimisesta. Keskustelun seurauksena oma käsitykseni kiittämisen eri muodoista laajentui. Aivoriihen tulokset löytyvät tiivistetyssä muodossa yhteenvedosta (Liite 2).

5 LOPUKSI

5.1 Johtopäätökset ja jatkokehittämisehdotukset

Mitä enemmän perehdyin Bodhidharma yhdistykseen ja sen toimintaan opinnäytetyöprosessin kautta, sitä enemmän syntyi oivalluksia sekä huomioita kehittämistyöstä ja sen merkityksestä yhdistyksessä. Syntyneiden tuloksien perusteella johtopäätöksissäni korostuu kolme eri osa-aluetta. Ensimmäiseksi on todettava, että kehittämistyön myötä syntynyt ajatus Bodhidharmalaisesta vapaudesta yhdistyksen toimintaa ohjaavana piirteenä on tuloksena tärkeä. Tästä joustavuudesta, avaramielisyydestä buddhalaisuuden eri muotoja ja harjoitusperinteitä kohtaan sekä matalan kynnyksen periaatteesta on mielestäni tulevaisuudessakin pidettävä kiinni. Jäsenhaastattelujen tulokset kertovan tämän olevan yhdistyksen ydinhenkilöiden yksimielisesti arvostama toimintatapa.

Vaikka kyseinen piirre koetaankin positiivisena, voi siihen liittyä myös yhdistyksen tulevaisuuden kannalta negatiivisia seikkoja. Samalla kun uusille jäsenille ja Sampo-keskuksessa kävijöille on hyvä korostaa, ettei toimintaan ole pakko sitoutua pitkäaikaisesti tai säännöllisesti, hyvä olisi kuitenkin innostaa kävijöitä osallistumaan toimintaan monipuolisesti sekä sen organisoimiseen. Uusia toimijoita on tärkeää rohkaista entistäkin vahvemmin tulemaan mukaan erilaisiin toimintoihin ja ottamaan vaikka vain pieniä vastuita yhdistystoiminnassa. Vapaaehtoistoiminnasta tehdyn tutkimuksen (Pessi & Oravasaari 2010) mukaan suomalaisten kolmanneksi tärkein syy olla tekemättä vapaaehtoistyötä on se, ettei kukaan ole kysynyt mukaan. Onkin perusteltua korostaa kannustamisen, rohkaisun sekä suoraan ihmisten mukaan pyytämisen tärkeyttä uusien kävijöiden ja jäsenten mukaan saamiseksi. Tämä uusien kävijöiden innostaminen ja mukaan ottaminen liittyy myös johtopäätöksieni seuraavaan osa-alueeseen.

Sampo-keskuksessa niille toimintaan osallistujille, jotka eivät vielä ole yhdistyksen aktiivijäseniä on tärkeää tuoda esille eri mahdollisuudet osallistua esimerkiksi toiminnan organisoimiseen. Jäsenhaastatteluissa nousi esille idea käyttää hyödyksi kaikki mahdollisuudet kertoa uusille jäsenille ja kävijöille toimintaan osallistumisesta, jotta mahdollisesti aktiivisemmin mukana olosta kiinnostuneet henkilöt saadaan mukaan toimintaan. Eri mahdollisuuksista osallistua voi kertoa esimerkiksi kasvotusten tai vain niin sanotusti ohi mennen mainitsemalla Sampo-keskuksessa vieraileville. Nämä

tilaisuudet käydä vapaata keskustelua ja kertoa toiminnan organisoimisesta tuntuivat usein jäävän käyttämättä.

Uusien aktiivien saamiseksi yhdistykseen ei voida luottaa ainoastaan ihmisten sisäiseen motivaatioon ja sen synnyttämään haluun osallistua. Tämän kiinnostuksen ja halun yllyttäminä he ovat tulleet tutustumaan Bodhidharmaan, mutta jäädäkseen yhdistykseen ja tullakseen siellä aktiiveiksi tarvitaan myös ulkoisia motivaatiotekijöitä, kuten kannustusta, tukea ja neuvontaa (Harju & Ruuskanen-Himma 2016, 102). Jotta jatkossakin yhdistyksessä riittäisi aktiivitoimijoita on tämän hetkisten ydinhenkilöiden jatkuvasti oltava valppaina ja valmiina siltä varalta, että jota kuta uutta henkilöä voisi kiinnostaa ottaa vastuita toiminnan järjestämisestä. Yleisellä asenteella, resursseilla sekä jatkuvuudella on tämän toteutumisessa suuri merkitys. Valitettavasti näihin kaikkiin tekijöihin ei ole yksiselitteistä tapaa vaikuttaa. Esimerkiksi resurssit vain vapaaehtoisvoimin toimivissa yhdistyksessä ovat usein niukat.

Kolmas huomioni kiinnittänyt osa-alue läpi opinnäytetyön prosessin oli yhdistyksen viestintä ja tiedotus. Tiedottaminen mainittiinkin sekä jäsenhaastatteluissa että aivoriihessä jäsenten toimesta selkeästi osa-alueeksi, jota voitaisiin jatkossa kehittää. Haasteena tässä nähtiin osaavien ja aktiivisten henkilöiden puute, jotka vastaisivat tiedotuksesta. Sosiaalinen media ja sen mahdollisuudet koettiin osin kaukaisiksi, mutta ne nähtiin kuitenkin tulevaisuuden kannalta tärkeinä. Onkin mielestäni erittäin positiiviseen suuntaan vievä tulos, että yhdistyksen Facebook-sivun sisällön tuottamiseen saatiin aivoriihen kautta mukaan uusia jäseniä. Näihin viestintään liittyviin kehittämiskohteisiin yhdistyksessä voisi hyvinkin tarttua esimerkiksi kansalaistoiminnan koulutusohjelman opinnäytetyön kautta, sillä kyse on selkeästä, tärkeästä ja ajankohtaisesta osa-alueesta yhdistystoiminnasta, jonka kanssa varmasti monet muutkin pitkä-ikäiset yhdistykset kamppailevat.

Jo aineistonkeruuvaiheessa esille nousi lisäksi muitakin jatkokehittämisehdotuksia yhdistyksen toiminnassa. Jäsenten haastatteluissa mainittiin muun muassa yhdistyksen hengellisen opettajan munkki Tahye sunimin ohjaaman opettajakoulutuksen muokkaaminen helpommin lähestyttäväksi. Aiheesta on jo ollut jonkin verran keskusteluja opettaja Tahye sunimin kanssa. Haastatteluissa nousi esille myös toive järjestää hallituksen jäsenille sekä muille kiinnostuneille opastustilaisuus yhdistyksen uusi-

en nettisivujen käyttöön. Näin yhä useampi ihminen voisi tehdä sivuille päivityksiä, jolloin vastuu ei kasaantuisi vain yhdelle ihmiselle ja sisältöön saataisiin monipuolisuutta. Erilaista kulttuuritoimintaa toivottiin runsaasti, esimerkiksi buddhalaisen noppapelin pelaamista. Esille nousi monia ideoita miten yhdistää erilaisia kulttuurimuotoja yhdistyksen toimintaan, mutta tässäkin tapauksessa aktiivisten järjestäjien pieni määrä nähtiin haasteena. Lisäksi kehittämiskohteena mainittiin kaikille avoin meditaation peruskurssi, jonka nähtiin olevan hyvä mahdollisuus saada uusia mietiskelystä ja buddhalaisuudesta kiinnostuneita henkilöitä yhdistyksen piiriin. Tämänkaltaisia johdantokursseja on yhdistys järjestänyt aiemminkin ja niiden kehittäminen vielä yksinkertaisimmiksi ja useammin järjestettäväksi nähtiin tärkeänä.

5.2 Työn onnistumisen arviointi

Kehittämistyötä ja sen onnistumista voidaan arvioida erilaisin kriteerein, jotka perustuvat niihin arvoihin ja arvostuksiin, joihin kehittämistyö nojaa (Anttila 2007,15). Tämän opinnäytetyön lähtökohdat olivat tarve selvittää toimintaan osallistumisen motiiveja sekä jäsenten toiveita ja tarpeita, kehittää toimintaa niitä vastaavaksi ja monipuolistaa yhdistyksen osallistumismahdollisuuksia. Ensisijaisiksi tavoitteiksi muodostui uuden tiedon luominen ja toiminnan kehittäminen jäsenlähtöisesti. Muita tavoitteita oli jäsenten aktivoiminen sekä monipuolisempi osallistuminen toiminnan organisoimiseen. Kehittämistyön tuloksia tarkastellessa arvostetaan näiden edellä mainittujen tavoitteiden toteutumista ja niihin liittyvien muiden tulosten hyödyllisyyttä. Kehittämistyö keskittyi jäsenlähtöisyyteen, osallisuuteen ja uuden tiedon luomiseen. Nämä arvot ohjasivat kehittämistyötä ja näin ollen luovat ne myös raamit sen arvioinnille. Näiden arvojen asettamisesta ja tarkastelusta on kehittämistyön onnistumisen arvioinnissa kyse (Anttila 2007, 15).

Kehittämisprosessissa toteutui jäsenlähtöisyys, osallisuus sekä uuden tiedon luominen siinä käytettyjen menetelmien ja toimintatapojen kautta. Jäsenhaastattelujen kautta saatiin yhdistykselle merkittävää uutta tietoa jäsenten toiveista sekä tarpeista toimintaa kohtaan ja sitoutumiseen sekä osallistumiseen vaikuttavista tekijöistä. Yhteisöllisessä aivoriihessä uusia jäseniä aktivoitui osallistumaan toiminnan organisoimiseen. Jäsenhaastattelujen sekä yhteisten keskustelujen perusteella syntyneitä uu-

sia kehittämisehdotuksia sovellettiin käytäntöön yhdistyksen toiminnassa. Tulokset toivat esille yhdistyksen jäsenten äänen ja loivat keinoja monipuolistaa toimintaan osallistumista. Jäsenlähtöisyyden sekä osallisuuden arvot toteutuivat läpi kehittämistyön prosessin.

Jäsenhaastattelujen kohdalla voidaan toki tarkastella, olisiko haastatteluihin pitänyt valita useampi yhdistyksen jäsen haastateltavaksi. Näin aineisto olisi ollut entistäkin laajempi ja tuonut mahdollisesti esiin yhä monipuolisemmin erilaisia näkökulmia yhdistyksen toimintaan ja siihen sitoutumiseen. Aineiston kokoa tarkastellessa on kuitenkin otettava huomioon yhdistyksen pieni koko ja aktiivijäsenten määrä. Kuusi haastateltavaa jäsentä edustivat lähes kaikkia toimintaa organisoivia jäseniä sekä muutamaa hieman vähemmän aikaa toiminnassa mukana ollutta jäsentä. Näiden kuuden haastattelun aineisto antoi jo merkkejä saturaatiopisteen saavuttamisesta eli aineiston kylläänytymisestä. Kylläänytymisellä tarkoitetaan sitä, etteivät tämän pisteen jälkeen uudet haastattelut enää tuota kehittämistehtävän kannalta oleellista uutta tietoa (Ojasalo ym. 2014, 111). Haastatteluissa toistui jo vahvasti tulosten kannalta merkittäviä seikkoja liittyen esimerkiksi motivaatiotekijöihin. Voidaan siis todeta tämän aineistomäärän olleen riittävä kehittämistyön onnistumisen kannalta, vaikka useampien haastattelujen tekeminen olisi voinut tuoda entistä laajempaa näkökulmaa toiminnan monipuolistamisen kannalta. Toisaalta tuloksia tarkastellessa on todettava, että uusia kehittämisideoita saatiin runsaasti ja jopa siinä määrin, että osan vieminen käytännön toimintaan oli siirrettävä kauemmaksi tulevaisuuteen. Kaikkia esiin nousseita ideoita ja ehdotuksia ollut mahdollista toteuttaa vain yhden kehittämistyön ja sen asettamien raamien puitteissa.

Kehittämistyön tuloksia tarkastellessa on siis otettava huomioon Bodhidharma yhdistyksen ja sen toiminnan pieni koko. Aivoriihen tulokset olivat melko hajanaisia, mutta merkittäviä toiminnan organisoinnin ja toteuttamisen kannalta. Esille nousi runsaasti erilaisia ideoita jotka keskittyivät yhdistyksen moniin eri toimintamuotoihin. Jo vain kahden uuden ihmisen osallistuminen toiminnan organisoimiseen on yhdistyksen mittakaavassa melko iso muutos. Aivoriihen tuloksina uusia jäseniä otti vastuita muun muassa yhdistyksen Facebook-sivun päivittämisessä. Aiemmin sivun päivittämisestä on vastannut vain yksi pääkaupunkiseudun ulkopuolella asuva jäsen. Muutos siihen, että jatkossa kyseisen viestintäkanavan ylläpitämiseen osallistuu kolme kertaa

enemmän ihmisiä, on suuri. Samoin kuten muutos buddhalaisten tekstien käännöstoiminnassa, jossa ensimmäistä kertaa päätettiin ottaa käyttöön digitaalinen alusta osallistumisen helpottamiseksi. Toimintaa saatiin esimerkiksi näillä tavoin monipuolistettua. Monipuolistamisen ei tarvitse aina tarkoittaa suuren suuria lisäyksiä toimintamuotoihin.

Läpi kehittämisprosessin tarkastelin tekemiäni valintojani sillä perusteella, miten ne vastasivat kehittämistyölle asetettuihin tavoitteisiin ja miten haluttuihin tuloksiin päästäisiin tarkoituksenmukaisin menetelmin. Tiukan aikatauluttamisen tai yksityiskohtaisen suunnittelun sijaan halusin viedä kehittämisprosessin läpi joustavalla otteella, tarpeen tullen suunnitelmia muokaten ja soveltaen. Esimerkiksi yhteisöllistä ideointitoimintaa suunnitellessa jätin ohjelmarungon löyhäksi ja suunnittelin monia eri toteutustapoja, joista vasta työpajan toteutushetkellä valitsin nähdäkseni parhaan tavan toimia kyseisen ryhmän kanssa. Samaten rakentaessani opinnäytetyön tietoperustaa sovelsin monia eri lähteitä hyödyntäen tiedon sekä kehittämisprosessissa hyödynnettävät menetelmät juuri kyseiseen toimintaympäristöön sopiviksi. Opinnäytetyön kehittämisprosessissa on siis todella ollut kyse *prosessista,* jonka aikana oma tietoni ja osaamiseni on kehittynyt eri vaiheiden kautta.

5.3 Työn merkitys tilaajalle ja toimialalle

Opinnäytetyön kehittämisprosessin tulokset ja tuotokset hyödyttävät tilaajaa Bodhidharma yhdistystä monin eri tavoin. Jäsenhaastattelujen tulokset tuovat esille tärkeää tietoa jäsenistön motiiveista sekä ajatuksista ja kokemuksista liittyen yhdistyksen toimintaan. Aivoriihessä näitä tuloksia tarkasteltiin yhteisesti ja aivoriihi loi hyödyllisen ajan sekä paikan aktiivijäsenille sekä hiukan uudemmille jäsenille pysähtyä tarkastelemaan yhdistyksen toimintaa sekä sen tulevaisuutta. Tuloksina syntyi monia kehittämistoimia, joista osaa kokeillaan toiminnassa saman tien ja joista osa suuntautuu myöhempään tulevaisuuteen. Käsiksi päästiin moniin osa-alueisiin, joita muuten ei toiminnan ohessa olisi otollista aikaa pohtia tai joista ei ajan puutteen vuoksi olla ehditty kunnolla keskustella.

Konkreettisten tulosten lisäksi aivoriihi mahdollisti jäsenille oivallusten syntymisen, joita he pitivät tärkeinä. Esimerkiksi keskustelu kiittämisestä koettiin positiivisena sekä aiheena, jota ei toiminnan ohessa välttämättä tulisi tarkasteltua kyseisestä näkökulmasta. Näin muutoksia syntyi siis myös ajattelun tasolla. Yhteinen aivoriihi ja jäsenhaastattelut loivat myös osallisuutta vähemmän aikaa mukana olleille jäsenille. Ne antoivat mahdollisuuden osallistua Bodhidharma yhdistyksen puitteissa johonkin uudenlaiseen toimintaan ja yhdistyksen kehittämiseen. Lisäksi toiminta kehittämistyöhön liittyen loi tilaisuuden tutustua muihin jäseniin paremmin ja toimia yhdessä ryhmänä. Kehittämistyön saavutettujen tulosten lisäksi opinnäytetyö loi pohjaa jatkokehittämistyölle yhdistyksessä tulevaisuudessa. Yhdistys ei ollut aiemmin toiminut opinnäytetyön tilaajana, joten mahdollisesti tämän kokemuksen jälkeen sen on jatkossa helpompi tilaisuuden tullen toimia tilaajana myös muille opinnäytetöille tai oppimistehtäville.

Kehittämisprosessin aikana syntyneet muutokset yhdistyksen toiminnassa olivat hienovaraisia, mutta merkittäviä. Yhdistyksen pieni koko vaikuttaa siihen, että vain muutamankin ihmisen aktivoituminen tai pieni muutos toimintatavoissa poikivat toiminnan mittakaavassa merkittävää kehitystä. Uusi jäsenistöltä kerätty tieto etenkin on hyödyllistä yhdistyksen tulevaisuuden kannalta, sillä jäsenhaastattelujen yhteenvedosta on löydettävissä monia ideoita sekä pohdintoja toimintaa koskien. Jäsenhaastattelujen yhteenveto ei ollut hyödyllinen vain itse kehittämisprosessin aikana, vaan se voi hyödyttää yhdistystä tulevaisuudessakin ikään kuin ideapankin muodossa.

Tilaajan lisäksi kehittämistyön tulokset voivat hyödyttää myös muita saman kokoluokan yhdistyksiä. Ne myös tuovat esille mielenkiintoista tietoa buddhalaisten yhdistysten ja yhteisöjen erityispiirteistä ja dynamiikasta. Erityisesti samat erityispiirteet jakavat tai hengellisiä piirteitä sisältävät yhdistykset voivat hyödyntää opinnäytetyön tuloksia oman toimintansa tarkastelussa ja kehittämistyössä. Lisäksi tulokset kuvaavat ja määrittelevät vapaaehtoisvoimin toimivan yhdistystoiminnan vahvuuksia sekä haasteita jatkuvasti muuttuvassa ympäristössä. Ne tuovat esille tärkeää tietoa buddhalaisten yhdistysten jäsenistöstä sekä oleellista tietoa erilaisista yhdistystoimintaan liittyvistä motiiveista koko kansalaistoiminnan kentän näkökulmasta.

LÄHTEET

Anttila, Pirkko 2007. Realistinen evaluaatio ja tuloksellinen kehittämistyö. Hamina: Akatiimi Oy.

Gretschel, Anu & Kiilakoski, Tomi (toim.) 2012. Demokratiaoppitunti. Helsinki: Hakapaino.

Harju, Aaro & Ruuskanen-Himma, Eila 2016. Onnistu muutoksessa – Järjestöjohtajan ja –kehittäjän käsikirja. Eura: Sivistysliitto Kansalaisfoorumi Skaf ry.

Harju, Aaro 2004. Järjestön kehittäminen. Vantaa: Sivistysliitto Kansalaisfoorumi Skaf ry.

Heikkala, Juha 2015. Järjestötoiminnan paradigman muutos. Teoksessa Riikonen, Satu & Nyman, Tarja (toim.) 2015. Moninainen ja kehittyvä järjestötoiminta - Elinvoimaisuutta ja uudistavaa ajattelua toimintaympäristön muutoksessa. Helsinki: Humanistinen ammattikorkeakoulu julkaisuja, 22-30.

Helsingin buddhalainen keskus Triratna 2017. Triratna. Viitattu 30.3.2017. www.triratna.fi.

His Holiness The Dalai Lama 1995. The way to freedom – Core teachings of Tibetan Buddhism. Intia: HarperCollins Publishers.

Pohjois-Karjalan Sosiaaliturvayhdistys ry 2017. Osallisuus. Viitattu 30.3.2017. http://www.jelli.fi/osallisuus/osallisuusaineistoa/osallisuus-sanasto/.

Innokylä 2017. Aivoriihi. Viitattu 3.4.2017. https://www.innokyla.fi/web/malli109565.

Kallinen, Yrjö 1944. Zen –idän sanoma valaistumisesta. Teosofinen seura.

Karreinen, Larri & Halonen, Maria & Tennilä, Meri (toim.) 2010. 10 askelta parempaan vapaaehtoistoimintaan. Helsinki: Vihreä sivistysliitto.

Laitinen, Hanna 2015. Järjestötoiminta kehittämisen kohteena – Mitä kehitetään? Teoksessa Riikonen, Satu & Nyman, Tarja (toim.) 2015. Moninainen ja kehittyvä järjestötoiminta - Elinvoimaisuutta ja uudistavaa ajattelua toimintaympäristön muutoksessa. Helsinki: Humanistinen ammattikorkeakoulu julkaisuja, 76-83.

Marjovuo, Ari 2014. Vapaaehtoistyön ytimessä - Järjestömuotoinen vapaaehtoistyö sosiaalisten representaatioiden näkökulmasta. Helsingin yliopisto. Sosiaalitieteiden laitoksen julkaisuja 2014:9. Väitöskirja.

Ojasalo, Katri & Moilanen, Teemu & Ritalahti, Jarmo 2014. Kehittämistyön menetelmät – Uudenlaista osaamista liiketoimintaan. Helsinki: Sanoma Pro Oy.

Opetushallitus 2017. Uskonnot pähkinänkuoressa. Viitattu 30.3.2017. http://www.edu.fi/perusopetus/uskonto_ja_elamankatsomustieto/uskontonetti/uskonnot_pahkinankuoressa/buddhalaisuus.

Pessi, Anne Birgitta & Oravasaari, Tomi 2010. Kansalaisjärjestötoiminnan ytimessä - Tutkimus RAY:n avustamien sosiaali- ja terveysjärjestöjen vapaaehtoistoiminnasta. Helsinki: Yliopistopaino.

Pohjois-Karjalan Sosiaaliturvayhdistys ry 2017. Osallisuus. Viitattu 30.3.2017.

Riikonen, Satu & Nyman, Tarja (toim.) 2015. Moninainen ja kehittyvä järjestötoiminta - Elinvoimaisuutta ja uudistavaa ajattelua toimintaympäristön muutoksessa. Helsinki: Humanistinen ammattikorkeakoulu julkaisuja, 10.

Sheldrake, Philip 2007. A brief history of spirituality. United Kingdom: Blackwell Publishing.

Subhadra, Bhikkhu 1944. Buddhismin sanoma. Suom. Mauno Nordberg. Aura.

Suomalais-tiibetiläinen kulttuuriseura 2017. Viitattu 30.3.2017. www.tiibetseura.fi.

Tuomi, Jouni & Sarajärvi, Anneli 2002. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Helsinki: Tammi.

Yeung, Birgitta 2005. Vapaaehtoistoiminnan timantti. Miten mallintaa motivaatiota? Teoksessa Yeung, Anne Birgitta & Marianne Nylund (toim.) Vapaaehtoisuus. Anti, arvot ja osallisuus. Tampere: Vastapaino.

LIITTEET

LIITE 1: Yhteenveto Bodhidharman jäsenhaastattelujen tuloksista

1. Syitä tulla mukaan Bodhidharma ry:n toimintaan (motiivit):

- Buddhalainen filosofia koetaan omaksi tai kiinnostavaksi
- Vastauksien etsiminen filosofisiin kysymyksiin
- Halu ymmärtää kärsimystä
- Oivallus buddhalaisuuden iloisesta sanomasta (oman aiemman käsityksen vastaisesti)
- Buddhalaisuuden eettisyys vetoaa
- Buddhalaisuus vastaa omiin henkisiin tarpeisiin
- Tyytymättömyys muihin tai omiin aikaisempiin maailmankatsomuksiin ja sen myötä uuden etsiminen
- Kiinnostus mietiskelyyn, meditaatioon tai mindfulnessiin ja sen myötä toimintaan osallistuminen
- Meditaatio tuntuu hyvältä
- Yhdessä meditointi, ryhmästä saa tukea omalle harjoitukselle
- Löytää samanhenkisiä ihmisiä
- Mahdollistaa jatkuvan tutkimisen ja itsensä kehittämisen
- Buddhalaisen kirjallisuuden tutkiminen ja siihen syventyminen
- Kiinnostuksen syveneminen harjoituksen myötä

2. Syitä osallistua toiminnan organisointiin:

- Mielekästä toimintaa
- Toimiminen hyvässä yhteishengessä
- Avoin ilmapiiri
- Antaa elämänsisältöä
- Jatkuvasti mielenkiintoa herättävää toimintaa
- Olla osana yhteisöä, yhteenkuuluvuuden tunne, sosiaalinen aspekti
- Yhdessä tekeminen vahvistaa
- Halu toimia yhteisön eteen
- Vastuun kantaminen muista
- Halu ohjata meditaatiota
- Palkitsevaa (henkisesti)
- Pääsee toteuttamaan itseään
- Oman osaamisen kautta päätyy yhdistystoiminnan tehtäviin
- Halu turvata yhdistyksen tulevaisuus

3. Mitä toiminnassa mukana olosta saa itselleen:

- Mielekästä toimintaa
- Elämänsisältöä
- Henkistä pääomaa
- Perustuen omalle elämälle
- Jatkuvaa kehittymistä
- Meditaatio auttaa arjessa, saa päivän sujumaan paremmin
- Tyyneyttä
- Innostusta elämään

- Myötätuntoa itseä ja muita kohtaan
- Malttia ja taidon pysähtyä hetkeen, läsnäoloa
- (Henkisen) kodin, johon turvallisesti palata
- Yhteenkuuluvuuden tunnetta
- Uusia ihmisiä elämään
- Itsensä toteuttamista
- Erilasten ihmisten näkökulmia elämään ja omaan harjoittamiseen
- Oman ajattelun haastamista
- Tukea omaan harjoittamiseen
- Lisämotivaatiota ja ideoita
- Oman maailmankuvan laajentumista

4. Mitä tehtäviä toiminnan organisoimiseksi yhdistyksestä löytyy:

- Retriittien järjestäminen kaksi kertaa vuodessa: ruokavastaava ja ruokahuolto, tilan organisointi jne…
- Tilaisuuksien ja tapahtumien järjestäminen: opettajavierailut kaksi kertaa vuodessa, vierailijat, muut tapahtumat, kuten Vesak…
- Kirjaston hoitaminen
- Hallituksen jäsen, sihteeri, rahastonhoitaja ja varapuheenjohtaja
- Yhteyshenkilö Sampossa
- Tapahtumakalenterin päivittäminen
- Siivousvuorot ja tilasta ja tarvikkeista huolehtiminen
- Johdantokurssin järjestäminen ja ohjaaminen
- Tiedotus: mainokset, sosiaalisen median päivittäminen
- Nettisivujen ylläpito ja sisältö: graafinen suunnittelu, tapahtumista tiedottaminen
- Dharmaopettaja, meditaatio-ohjaaja

5. Mitkä seikat koetaan hyviksi ja toimiviksi (vahvuudet):

- Helposti lähestyttävä ja inspiroiva henkinen opettaja
- Aina tervetullut olo
- Matala kynnys
- Retriitit toimii hyvin
- Hienoja retriitit luonnon keskellä
- Mukavat teehetket ja keskustelut
- Meditointiharjoitukset toimii hyvin
- Torstai-illan aloittelijaystävällinen mietiskelyharjoitus, avoin ja sopii kaikille
- Hieno asia yhdistyksen pitkä historia
- Vierailijoita voi olla hyvin erilaisia
- Yhteydet etnisiin buddhalaisiin ryhmiin
- Vapaus, ei tiukkaa opettajakeskeistä järjestelmää ja oman harjoituksen muoto voi olla monenlainen, ei yhtä tiukkaa kaavaa
- Avoin suhtautuminen esim. erilaisiin harjoitusperinteisiin
- Voi laajasti kokeilla erilaisia buddhalaisia harjoituksia
- Dharmaposti joka kuukausi koetaan hyödylliseksi
- Hiljaiset sunnuntait

6. Mikä saattaa olla outoa tai mietityttää:

- Nousi esille pohdinta, että kuinka suuri Bodhidharmalainen yhteisö todella onkaan. Kuinka paljon todellisuudessa on kävijöitä ja jäseniä? Voisiko tämä näkyä jollain tavalla enemmän?
- Ennen kuin tottuu paalinkieliseen lausuntaan, resitointiin ja kumarruksiin ne voivat ihmetyttää uutta ihmistä. Voidaanko nämä mahdollisesti kokea liian uskonnollisina ja se olla kynnyskysymys osallistua toimintaan?

7. Miten sitoutuminen koetaan:

- Korostuu vapaus. Ihmiset kokevat, että voivat tulla ja mennä vapaasti.
- Yleisesti halutaan osallistua toimintaan niin paljon kuin omien aikataulujen puitteissa on mahdollista
- Ihmiset kokevat voivansa tulla sellaisena kuin ovat
- Joskus koetaan olevan liiankin paljon tekemistä toiminnan organisoimisessa
- Koko ajan tuntuu olevan jotakin toimintaa ja projekteja ilmassa, joita voisi lähteä viemään eteenpäin

8. Mitä toimintaa tai toimintamuotoja toivotaan:

- Halu auttaa vähemmän aikaa mukana olleita, esim vastailla heitä askarruttaviin kysymyksiin
- Opiskelu moninaisissa muodoissa (esim. kokoontuminen kerran kuussa, alustuksia ja keskusteluja eri aiheista, kirjallisuuspiiri)
- Opettajakoulutus lyhyemmällä aikavälillä tai hieman kevyemmällä ohjelmalla, jotta osallistuminen olisi helpompaa
- Enemmän retriittimahdollisuuksia, useammin
- Useammin luontoretkiä ja kursseja, kuten zen-valokuvauskurssi
- Säännöllinen johdantokurssi ja meditaation peruskurssi (tosi yksinkertainen ja avoin kaikille)
- Varajäsenet hallitukseen, jotka auttavat ja tulevat paikalle, jos joku ei pääse ja voivat ottaa kevyitä tehtäviä hoitaakseen
- Monipuolista kulttuuritoimintaa (esim laulamista, musiikkiesityksiä tai voisi pelata buddhalaista noppapelia)
- Mahdollisuus ottaa lapsi mukaan toimintaan jollakin tapaa
- Tekstien kääntämistä, esimerkiksi Driveä työkaluna käyttäen, jolloin riippumaton osallistujien ajasta ja paikasta

9. Missä tehtävissä halutaan toimia tai mitä vahvuuksia voisi käyttää yhdistyksen toiminnassa (jäsenten resurssit ja taidot):

- Kirjoittamista
- Valokuvaamista
- Joogan ohjaamista
- Visuaaliset taidot
- Kulttuuritoiminnassa
- Voi hyödyntää aloittelijan näkökulmaa
- Halu mahdollistaa toimintaan osallistuminen vielä suuremmalle joukolle

10. Mitä kehittämiskohteita löytyi tulevaisuutta ajatellen:

- Tiedottaminen:
    - Miten tulla mukaan organisoimaan toimintaa? Ovatko kaikki kävijät tietoisia mahdollisuuksista?
    - Torstai-illan hyödyntäminen: kerrotaan paikallaolijoille ensiviikon Dharmapuheen aiheesta tai muista tulevista toiminnoista ja kysytään suoraan mukaan
    - Tiedottaminen tapahtumista tms: isoista tapahtumista kuten retriiteistä tarpeeksi ajoissa tiedotus ja tiedotus jaksoittain (esim kolme kertaa tapahtumaa lähestyttäessä)
    - Tiedotusasioista voisi esimerkiksi tehdä viestinnän vuosikellon, joka helpottaa tiedottamisen aikatauluttamista ja toteuttamista. Tämä voisi myös estää sen, ettei jokin tieto mene ihmisiltä ohi koska ei osannut juuri oikeaan aikaan katsoa oikeasta paikasta
    - Tiedottaminen myös muista kuin Bodhidharman järjestämistä retriiteistä
    - Tiedottaminen etenkin sosiaalisessa mediassa
    - Tekstiviestit voisivat myös olla toimivia
    - Meditaation peruskurssista tiedottamiseen panostaminen. Sen kautta mahdollista saada uusia säännöllisiä kävijöitä
    - Facebookiin monia ihmisiä päivittämään, voisiko jopa jakaa omia vuoroja milloin kukin tekee päivityksiä?

- Kaikille kiinnostuneille pikakurssi nettisivujen käytöstä, jolloin useampi ihminen voi tarvittaessa päivittää tietoja ja uutisia, myös omien mielenkiintojen ja osaamisen mukaan

LIITE 2: Aivoriihen tulokset

Aivoriihi 16.3.2017

1. **Tällä hetkellä yhdistyksen oleellisimmat toiminnot ja ideat (poimittu ja jalostettu jäsenhaastattelujen yhteenvedosta):**

- Retriitin järjestäminen
  - ruokahuolto (3 henkilöä tänä vuonna vastuussa, ennen ollut vähemmän)
  - paikallisuus, mikäli mahdollista esim torilta tuoreet vihannekset (pääasiassa ruoka-ainekset tukusta)
  - uutena ohjelmana jooga

- Toimintojen ehdottaminen
  - tuodaan esille jäsenille mahdollisuus ehdottaa eri asioita entistäkin laajemmin
  - muut tilaisuudet, vierailijat ja oman yhdistyksen kanssa vierailut laajasti muualle
  - Suomen Buddhalaisen Unionin kanssa yhteistyötä tiiviimmin

- Tiedottaminen
  - Facobook- sivulle pitäisi luoda oma tiedotusstrategia
  - Päivittäminen voisi tapahtua esimerkiksi eri jäsenten vuoroviikoin
  - Perjantain harjoituksesta voisi laittaa postauksia Facebookiin esim. kuvan ja päivän keskustelujen perusteella sitaatin/oivalluksen tai lyhyen tiivistyksen
  - Päivityksiä myös muista tapahtumista ja tilaisuuksista

- Kynnyksen madaltaminen toiminnan organisointiin osallistumiseen
  - esimerkiksi varajäseneksi hallitukseen tai jollakin muulla tavalla ottaa kevyitä vastuita ja tehtäviä yhdistyksessä ja sitoutumisen mahdollistaminen itselle sopivalla tavalla

- Kirjoittamiseen rohkaiseminen enemmän
  - esimerkiksi yhteinen zen-kirjoittaminen, retki luonnossa, jonka aikana kirjoitetaan ja kirjoittamiseen kannustaminen myös retriitin aikana

- Buddhalaisten tekstien kääntäminen
  - Aloitetaan kokeilu Google Driveä hyödyksi käyttäen

- Opiskelu, lukupiiri. Keskusteltiin yleisesti monenlaisesta opiskelutoiminnasta.

Lisäksi keskusteltiin:

- Sunnuntain harjoituksen muokkaaminen ja uusien ideoiden kokeileminen

    - esimerkiksi mukaan joogaharjoituksia ja lukupiirin aloittaminen
    - Pidetäänkö vielä erillinen aivoriihi sunnuntain harjoituksen muokkaamisesta?
- Keskusteltiin siitä, onko sunnuntai-ilta huono ajankohta, sillä kävijöitä ei silloin ole ollut kovin montaa
- Keskusteltiin ohjaajuudesta. Tarvitseeko lukupiiri välttämättä yhden tietyn vetäjän, onko mahdollista olla kiertävä ohjausvastuu?
- Yhteys Tae Hye sunimiin. Toimiiko esimerkiksi nousseisiin kysymyksiin vastaaminen hyvin sähköpostilla?
- Monien toimintojen tai tapahtumien järjestämisessä voisi miettiä mahdollisuutta hyödyntää myös muita tiloja, sillä Sampon kalenteri on yleensä hyvin täynnä

2. Kiittäminen: Miten kiitämme itseämme ja toisiamme toiminnan järjestämisestä ja mukana olosta?

- Oltiin yhtä mieltä siitä, että toiminta itsessään on kiitos ja se on läsnä kaikessa yhdistyksen toiminnassa, esimerkiksi osana meditaatioharjoitusta ja sen jälkeen
- Yhteisöllisyys ja toisten ihmisten eteen/yhteisön eteen toimiminen
- Se, että saa tehdä hyvää ja auttaa on kiitos itsessään, ei koeta että ulkoapäin tuleva palkitseminen tai erityinen kiittäminen materian kautta on mielekästä
- Kysymys herätti ajattelemaan. Tätä ei kuulemma yleensä tule tai ole tullut pohdittua, mutta keskustelu aiheesta ja oivallukset koettiin hyvin tärkeiksi

3. Konkreettisia tekoja ja mitä lähdetään saman tien kokeilemaan:

- Facebookin päivittäminen vuoroittain -> x ja x sopivat ajankohdista, keskustelevat sisällöstä esimerkiksi Dharma-opettajien ja muiden kanssa ja kokeilevat Facebook-sivun päivittämistä
- Tiedotusasioista voisi pitää oman aivoriihensä, sillä kyseessä tärkeä asia jonka pohtimiseen on hyvä varata erikseen aikaa
- Sunnuntain harjoituksessa voidaan lähteä testaamaan uusia kokeiluja, esimerkiksi joogan liittämistä harjoitukseen -> x ja x voivat sopia tästä ja myös joogan liittämisestä retriittiin
- Kokeillaan miten tekstien kääntäminen Driveä avuksi käyttäen onnistuu -> x laittaa tekstin Driveen ja jakaa linkin kääntämisestä kiinnostuneille
- x ottaa selvää missä yhdet Sampon avaimet ovat
- Jo johdantokurssilla voisi ottaa puheeksi yhdistyksen jäsenyyden, jos vaikuttaa siltä, että jotakuta voisi kiinnostaa -> x suunnittelee tätä
- Yhdistyksen ”avoimet ovet” –päivän voisi pitää esimerkiksi 70 –vuotis juhlien yhteydessä Sampokeskuksessa? -> Tätä varten kokoontuu juhlatoimikunta 26.3.
- Uusi opiskelutoiminta on jo alkanut Taehye sunimin kirjekurssina. Muuta opiskelutoimintaa tulevaisuudessa voivat kaikki ideoida yhdessä ja tehdä ehdotuksia.